

NAŠA KOMUNA

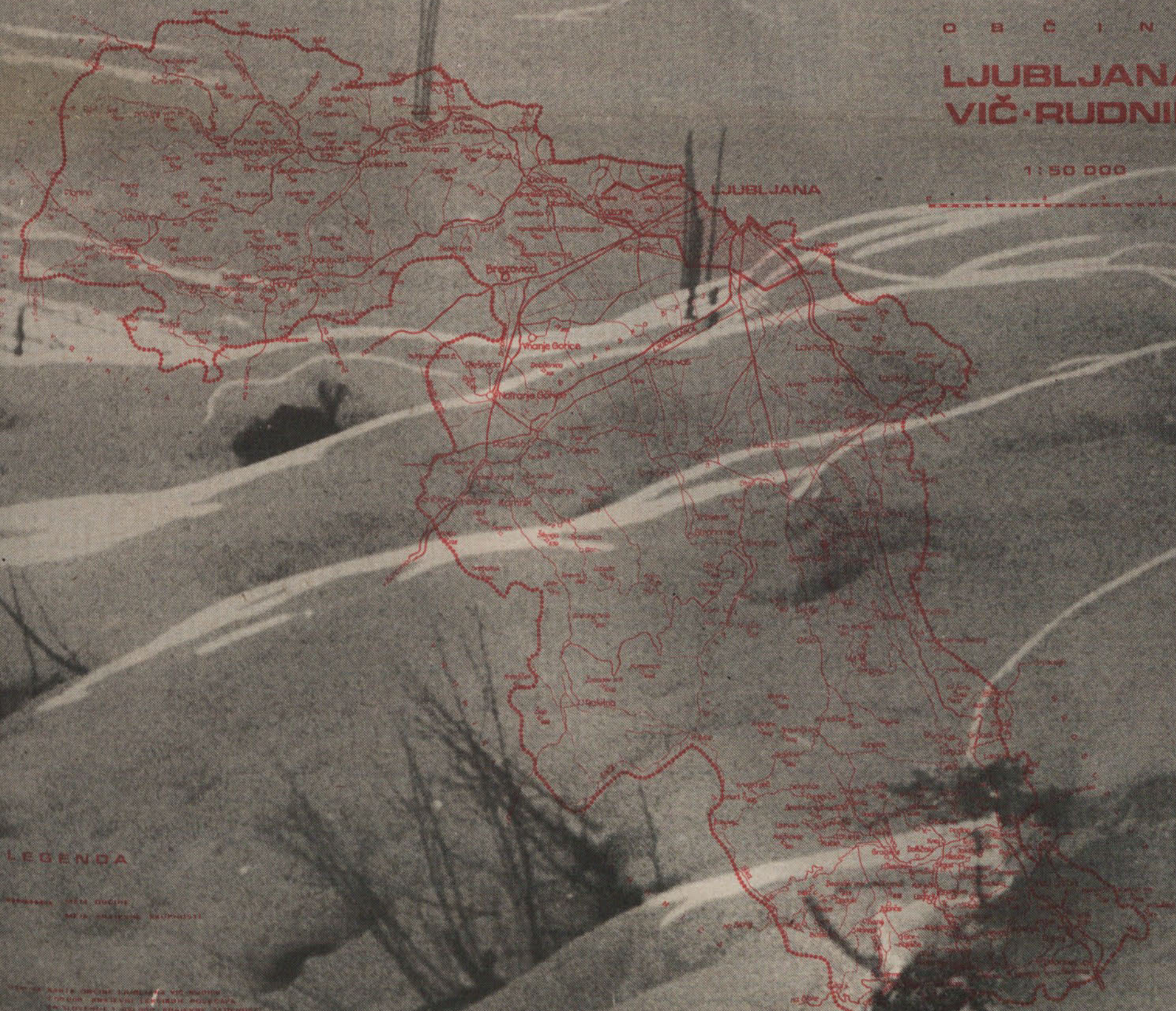
GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK • LETO XIII. • ŠTEVILKA 12 • 28. DECEMBER 1977

*V iztekajočem se letu 1977,
letu naših in Titovih jubilejev,
letu za peščico bogatejših
spoznanj in številnih skupnih
delovnih dosežkov
čestitamo vsem občanom
in delovnim ljudem
zadovoljno, radostno in
uspešno 1978. leto!*

SKUPŠČINA,
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

O B Č I N A
**LJUBLJANA
VIČ-RUDNIK**

1:50 000

LEGENDA

----- OBČINSKA
----- DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

OBČINSKA KONFERenca SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
LETU XIII. • ŠTEVILKA 12 • 28. DECEMBER 1977

Z OBRAČUNSKE KONFERENCE ZKS V OBČINI

STABILNA POLITIČNA AKTIVNOST

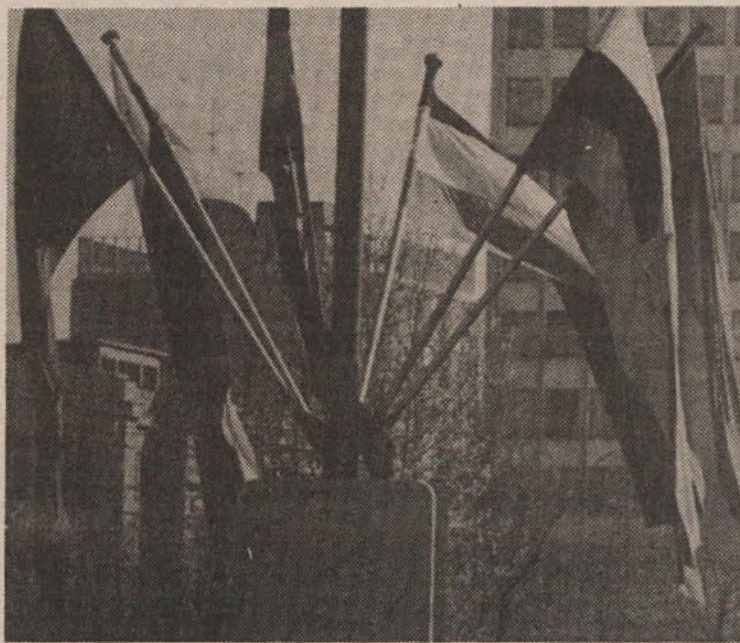
Na zadnji seji se je v prvih dneh decembra sestala konferenca ZKS dosedanjega sestava. Člani konference so ocenili aktivnost organov občinske organizacije ZKS v tem štiriletnem obdobju.

Prav v tem času so bili doseženi pri kretnosti idejnopolitične in akcijske enotnosti zveze komunistov v občini pomembni uspehi, še posebej na področju razvijanja samoupravnih odnosov in delegatskega sistema. Ob tem ne gre prezreti velikega deleža ostalih družbenopolitičnih in družbenih organizacij.

V preteklih štirih letih se je občinska organizacija tako organizacijsko kot tudi kadrovske krepila. Število članstva je hitro raslo, saj je bilo koncem leta 1973 1489 članov, sedaj pa je število 2554, v tem času pa je bilo v vrste zveze komunistov sprejetih 937 novih članov. Samo število osnovnih organizacij je naraslo od 87 na 127. Z izjemo nekaterih manjših krajevnih skupnosti, obratov in dveh osnovnih šol je zveza komunistov v vsi občini tako rekoč prisotna v vse večjem številu samoupravnih sredin ter se tako tekoče prilagaja samoupravni organiziranosti združenega dela. V sami strukturi članstva predstavlja delež delavcev 23 odstotkov in delež žena 35 odstotkov, najugodnejši pa je vsekakor odstotek mladih, saj vedno zajema polovico članstva. Sami nanizani podatki že sami po sebi povedo in dokazujejo, da so bili na tem področju vloženi precejšnji napori vseh osnovnih organizacij, konference, komiteja in še posebej komisije za organiziranost in razvoj.

Z vključitvijo mladih je dano nedvomno veliko zagotovilo za uspešno delo in progresivnost, vendar v mnogih osnovnih organizacijah še vedno ostaja vprašljiva togost pri sprejemanju, kar še posebej velja za sprejem delavcev, da ne omenjamo posebej kmete in delavce zasebne obrti. Pri sprejemanju pa mora biti v prvi vrsti odločujoča družbena aktivnost in napredna naravnost. Tu pa je morda še bolj kot sprejemanje pomembna naloga idejnopolitično usposabljanje, saj komunisti danes praktično ne morejo ustvarjalno razreševati spornih problemov ob nepoznavanju in marsikdaj tudi nerazumevanju smisla ustave, zakona o združenem delu itd. V osnovnih organizacijah pa se žal še vedno pre-

malo pozornosti namenja ideološkemu, organiziranemu in učinkovitemu usposabljanju. Po oceni enega izmed razpravljalcev skorajda ni opaziti nekih samoiniciativnih pobud, primernih oblik izobraževanja, da o nekem trajnem sistematičnem usposabljanju celo zelo težko

govorimo. Marsikdaj je prav prevelika usposobljenost mlajših članov zveze komunistov vzrok odklanjanja nalog in zadolžitve v ostalih družbenopolitičnih organizacijah in še posebej v Zvezi socialistične mladine.

Kardeljeva študija »Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja« predstavlja osnovo za aktivnost ZKJ v pripravah na XI. kongres ZKJ in prav uporaba teh izhodišč bo v največji meri usposabljala komuniste. Sekretar občinskega komiteja Darko Perovšek je v svojem referatu še posebej poudaril aktivnost članstva v samoupravnem odločanju. »Sposobni moramo biti tako razreševati številne družbene probleme, da bodo ti čimmanjkrat predmet razreševanja v Zvezi komunistov, ampak da bomo znali komunisti prenašati razreševanje problemov v širše samoupravne siste-

me, saj je naša osnovna naloga, da krepimo in usposabljammo socialistično zvezo, krajevno skupnost, sindikat, organe samoupravljanja, interesne skupnosti in delegatske zbore skupščin, za opravljanje svojih nalog znotraj teh organov pa smo komunisti odgovorni, da z našim vplivom prihaja do naprednih socialističnih odločitev in uve-

lavljanja dolgoročnih ciljev delavskega razreda.«

Opravljenе volilne konference v osnovnih organizacijah ZKS so pokazale kvaliteten premik v svojem okolju, saj so doprinesle k realnejši in celovitejši oceni razmer.

V razpravi so člani konference ocenili dosedanja prizadevanja članstva v občini kot vsestransko učinkovita, kar potrjuje tudi stabilna, pozitivna situacija v občini. Okrepljena idejna aktivnost članstva izpričuje dejstvo, da se sklepi zadnjih partijskih kongresov zadovoljivo uresničujejo, da so bili v tem obdobju napravljeni vidni premiki v uresničevanju ustavnih določil in še posebej v zadnjem času zakona o združenem delu, razvojnih konceptih kot tudi gospodarskih ciljev. Še posebej so podčrtali pomembno vlogo vseh družbenopolitičnih organizacij ter bolj enotno razreševanje skupnih problemov v Ljubljani. Seveda pa bi bilo zmotno, da se zadovoljimo z uspešnimi rezultati aktivnosti na vseh področjih. Tako npr. v krajevnih skupnostih vsekakor ni bilo napravljenih vidnih korakov pri oblikovanju uličnih in hišnih svetov, torej za bolj razvejano samoupravno delovanje krajev-

Članom občinske konference, komiteja, komisijam, ki so delovale v tem mandatnem obdobju je bila na zadnji seji izrečena zahvala za prizadevanja in uspešno delovanje.

Iskrena je bila zahvala dosedanjemu namestniku sekretarja občinskega komiteja Alojzu Dolničarju, ki je vestno, nesebično in prizadevno opravljal to odgovorno dolžnost dve mandatni dobi.

nih skupnosti, v združenem delu je nemalokrat opaziti premalo poglobljen pristop pri uresničevanju dohodkovnih odnosov, prizadevanjem za večjo produktivnost, smotrnejše poslovno delovanje, dalje, kljub vidnim premikom na področju uresničevanja dogovora o kadrovske politiki se nemalokrat srečujemo z nedoslednostmi razpisnih pogojev, pomanjkljivostmi v postopkih in še bi lahko naštevali.

V vsakodnevnem družbenopolitičnem delovanju naletimo na bolj ali manj upravičeno kritiko predvsem na račun preslebe usposobljenosti organizatorjev politične aktivnosti. V mislih imamo predvsem slabo pripravljene sestanke, ki trajajo po več ur, o istih zadevah razpravljamo na več mestih, razprave se tako zvedenijo. Po drugi strani pa se kaj radi sklicujemo na sklepe zvenceh sej in na njihovi podlagi

zastavljamo naloge, katerih izvrševanja pa nemalokrat ne preverjamo. Tako se često dogaja, da prav zaradi takih metod dela kvaliteta dela upada, kar pa je seveda nemalokrat lahko dobra podlaga za »rojevanje« tistih pravih birokratskih odnosov, ki kaj kmalu postanejo zavora za dosledno uresničevanje zastavljenih ciljev.

Vse te slabosti pa bomo morali v prihodnje odpravljati še z večjim prizadevanjem. Delovanje zveze komunistov bomo morali prilagoditi vsem spremembam v naši družbenopolitični skupnosti, v naši družbi. Temeljna usmeritev pa mora biti takšna, da bo zagotovila, da bo zveza komunistov prisotna tam, kjer poteka samoupravna in politična dejavnost množic, kot je zapisal Edvard Kardelj v svojem delu o smereh političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

s seji izvršnega sveta

Na zadnjih sejah je izvršni svet skupščine razpravljalo o pripravi gradiva za decembrsko sejo občinske skupščine. Tako so pretresli devetmesečno analizo gospodarskih rezultatov delovnih organizacij v občini, realizacijo srednjeročnega razvoja občine in smernice razvoja naše občine za prihodnje leto.

O ZDRUŽEVANJU SREDSTEV ZA IZGRADNJO »POTI SPOMINOV IN TOVARIŠTVA«

Na svoji zadnji seji so člani izvršnega sveta razpravljali o predlogu samoupravnega sporazuma o načinu združevanja sredstev v občini Ljubljana

Vič-Rudnik, za uresničitev izgradnje »Poti spominov in tovarištva«. Podpisniki tega samoupravnega sporazuma z območja naše občine se zavezujejo, da bodo do leta 1981 zagotovili z združevanjem skupnih in lastnih sredstev 9.245.000 dinarjev za izgradnjo Poti spominov in tovarištva.

Tako naj bi po osnutku načina združevanja sredstev za izgradnjo, urejanje in vzdrževanje te poti v naši občini zbrali sredstva po naslednjem ključu:

Skupščina občine 20 odstotkov letno (od predvidenega celotnega zneska) odnosno za leto 1978 462.250 dinarjev; samoupravna stanovanjska skupnost 10 odstotkov odnosno za leto 1978 231.125 dinarjev, komunalna skupnost 10 odstotkov odnosno za leto 1978 231.125 dinarjev, samoupravna interesna skupnost za otroško varstvo 4 odstotke odnosno za leto 1978 92.450 dinarjev, interesna skupnost za izobraževanje 4 odstotke odnosno za leto 1978 92.450 dinarjev, prav toliko naj bi prispevala tudi občinska kulturna skupnost, telesnokulturna skupnost pa 6 odstotkov odnosno za leto 1978 138.675 dinarjev, skupnost za socialno skrbstvo dva odstotka odnosno za leto 1978 46.225 dinarjev.

Združeno delo pa naj bi letno zbralo 40 odstotkov, kar bi za naslednje leto znašalo 924.500 dinarjev. Delovne organizacije imajo več možnosti združevanja sredstev za izgradnjo »Poti spominov in tovarištva«, in sicer:

- sredstva, ki jih zberejo z enim delovnim dnem (npr. prosta delovna sobota)
- odločitev za določen znesek na zaposlenega
- ali iz sklada skupne porabe.

Skratka, zbrale naj bi približno po 55 dinarjev na zaposlenega v enem letu.

pripravljamo se na volitve

AKTIVNO VKLJUČEVANJE V TEKOČE NALOGE

Čas volitev delegacij za družbenopolitično skupnost in samoupravne interesne skupnosti se naglo približuje. Da bi predvolilne priprave potekale čimbolj demokratično ter da bi delovni ljudje in občani kot neposredni nosilci vseh pravic in dolžnosti pri oblikovanju in uresničevanju kadrovske politike lahko sodelovali, je potrebna temeljna seznanitev z vsemi izhodišči in nalogami, ki jih je v teh pripravah treba opraviti.

Volitve so v našem družbenopolitičnem sistemu sicer kontinuiran proces, ki se odvija nepretrgoma glede na potek mandatnega obdobja v posameznih družbenopolitičnih organizacijah, društvih, združenjih, samoupravnih organih, krajevni skupnosti in organih združenega dela ter seveda v družbenopolitičnih skupnostih in SIS.

V tem so bile izvedene programske-volilne konference v organizacijah ZZB NOV in osnovnih organizacijah zveze komunistov.

V prvem polletju prihodnjega leta se pripravi volilna konferenca v osnovnih organizacijah sindikata in Zveze socialistične mladine, te šele v letu 1979. V krajevnih konferencah SZDL kot frontni organizaciji vseh socialističnih sil.

V mesecu aprilu in maju prihodnjega leta bomo volili tudi organe krajevnih skupnosti v naši občini, saj jim poteka 4-letni mandat. Volilne konference v drugih družbenih organizacijah in društvih potekajo v skladu z njihovimi pravili in se ravna po sklepih občinskih krajevnih vodstev teh organizacij.

Volitve delegacij v družbenopolitično skupnost in samoupravne interesne skupnosti bodo predvidoma 9. in 12. marca prihodnjega leta. Da bodo priprave na volitve čimbolj usklajene potekale, želimo v tem prispevku opozoriti zlasti na naslednja vprašanja:

1. Za kakšne volitve se pripravljamo?
2. Katere naloge smo že opravili?
3. Rokovnik nalog od volitev.

V mesecu marcu 1978 se izteka 4-letni mandat delegatom v družbenopolitični skupnosti, to je v skupščini naše občine. Ker tvorijo samoupravne inte-

resne skupnosti s področja družbenih dejavnosti enoten skupščinski sistem, predvideva volilni zakon volitve tudi v te interesne skupnosti, čeprav jim poteka mandat šele v jeseni prihodnjega leta. Tako odločitev je sprejemljiva tudi z vidika kadrovske in tehnične priprave, ki potekajo hkrati, usklajeno in enkratno enotno.

Nosilci predvolilnih priprav organizacij socialistične zveze v krajevnih skupnostih ter organizacijah sindikatov, v organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, usklajujejo to aktivnost z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami ter samoupravnimi subjekti in se vključujejo v volilne priprave.

Za občinsko skupščino naše občine bomo volili delegate oziroma delegacije v tri zbore:

- v zbor krajevnih skupnosti
- v zbor združenega dela
- v družbenopolitični zbor.

V zbor krajevnih skupnosti volijo delovni ljudje in občani na neposrednih volitvah delegacije, ki šteje najmanj 5 delegatov. V zbor združenega dela volijo delovni ljudje, ki so zaposleni, dijaki, študentje, kmetje ter obrtniki delegacije, ki prav tako štejejo najmanj 5 delegatov. Delegacije volijo v tistih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, kjer je zaposlenih naj 30 ljudi. Tam, kjer jih je manj, vsi delavci predstavljajo delegacijo.

Družbenopolitični zbor v naši občini sestavlja 30 delegatov, ki bodo voljeni na neposrednih volitvah v krajevnih skupnostih. Delegate v DPZ predlaga po posebnem postopku občinska konferenca SZDL kot frontna organizacija socialističnih sil.

V samoupravne interesne skupnosti bomo oblikovali in volili delegacije za:

- izobraževalno skupnost,
 - zdravstveno skupnost,
 - kulturno skupnost,
 - skupnost socialnega varstva.
- Skupnost socialnega varstva sestavljajo: samoupravne interesne skupnosti, otroško varstvo, zaposlovanje, socialno skrbstvo, invalidsko pokojninsko zavarovanje ter stanovanjska skupnost.

Po zakonu o volitvah so lahko te delegacije

- a) posebne delegacije, kar pomeni, da volimo za vsako interesno skupnost svojo delegacijo v sestavi najmanj 5 delegatov.
- b) Združene delegacije, kar pomeni, da združujemo delegacije za dve ali več interesnih skupnosti v sestavi najmanj 7 delegatov
- c) Splošne delegacije, v katerih bodo delegati za vse interesne skupnosti in šteje najmanj 10 delegatov.

Ob analizi delegatskega sistema smo ugotavljali, da splošne delegacije niso praktično mogle zadovoljiti potreb interesne skupnosti, ker so bili delegati preobremenjeni, zato predlagamo oblikovanje posebnih in združenih delegacij, izjemoma pa naj bi pristopili k oblikovanju splošnih delegacij.

O oblikih in številu delegatov se organi v KS in organizacijah združenega dela sami odločajo s statutarnim sklepom oziroma statutom.

NALOGE, KI SMO JIH ŽE OPRAVILI:

S predvolilnimi pripravami smo pričeli spomladi in doslej opravili: analizo in oceno delovanja delegatskega sistema, izdelali smo načela in merila kadrovske politike, evidentirali možne kandidate za delegacije.

Oceno delovanja delegatskega sistema smo opravili v krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela ter na nivoju občine, mesta in republike. Ugotovitve in ocene na vseh nivojih so vzpodbudne za nadaljnje razvijanje delegatskih odnosov, opozorile pa so tudi na slabosti, ki jih je treba v prihodnje odpraviti.

Krajevne konference SZDL in organizacije sindikata so doslej evidentirale okoli 6.000 možnih kandidatov za delegate in delegacije. To je za oblikovanje delegacij v naši občini še premalo in je potrebno pospešiti še nadaljnjo akcijo v tej zvezi. Poseben pomen med temeljnimi načeli in merili kadrovske politike imajo idejnopolitične, moralne in druge vrednote, ki morajo biti lastne osebnosti delovnega človeka — samoupravna načela družbene funkcije.

Predlagani možni kandidati za delegacijo morajo izpolnjevati načela in merila, kot na primer:

- da s svojim delom in življenjem izražajo idejnopolitično opredeljenost za socializem, za razvijanje samoupravne socialistične delegacije,
- da imajo pozitiven odnos do pridobitve NOB in socialistične revolucije, krepitve in razvijanja bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti,
- da uživajo v svojih temeljnih samoupravnih skupnostih ugled in zaupanje ter so zgledni in uspešni delavci na delovnih mestih in občani v življenjski sredini, kjer živijo.

Da bomo zagotovili usklajenost, načrtnost in smotrnost delavskih kadrovskih potreb in enakopravno porazdelitev družbenih funkcij, je treba vse predloge predložiti koordinacijskemu odboru za kadrovska vprašanja in volitve pri krajevni konferenci SZDL oziroma osnovnih organizacijah sindikatov; na občinskem nivoju pa to nalogo opravlja koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri OK SZDL. Za vse evidentirane možne kandidate se izpolnjujejo ustrezne podpisnice.

Na splošnih volitvah v mesecu marcu je treba opraviti še vrsto vsebinskih, organizacijskih in tehničnih opravil. Na predkandidacijskih konferencah v mesecu januarju bo potrebno na podlagi evidentiranih sestavi predloge možnih kandidatov za člane delegacij v TOZD in KS za občinsko skupščino in skupščino SIS.

V mesecu februarju bodo v vseh krajevnih samoupravnih skupnostih kandidacijske konference, na katerih bodo delovni ljudje in občani določili listo kandidatov za delegacije TOZD in KS. Na teh konferencah bodo obravnavali tudi predlagane možne kandidate za delegate družbenopolitičnega zbora ter kandidate za vodilne funkcije v občini, mestu in republiki.

Volilne komisije v temeljni samoupravni skupnosti in občini bodo v tem času opravile vse potrebno za tehnično izvedbo volitev zlasti: imenovanje volilnih odborov, izdelavo volilnih imenikov, zagotavljanje potrebnega prostora za volitve, pripravo volilnega materiala.

REDNA VOLILNA SKUPŠČINA OBČINSKEGA ODBORA ZZB NOV

BRANIK ČUVANJA PRIDOBITEV NOV IN SOCIALISTIČNE REVOLUCIJE

Natanko v teh nekaj besed, ki sicer ponazarjajo naslov tega zapisa z redne volilne skupščine občinskega odbora ZZB NOV, bi lahko strnili jedro zaključkov, izvirajočih iz podanih poročil in nadvse bogate vsebinske razprave. Teh nekaj besed, ki morda na hitro pomenijo za koga leporečno frazo ali samo naslov, je bilo v vseh svoji bitnosti iskrenosti in akciji tako živo prisotnih malodane pri vsakomur izmed razpravljavcev. Prisotnih pač zato, ker so izražale napreden dejel in pripravljenost članstva ZZB NOV v izgradnji naše ožje in širše družbene skupnosti, v skrbi za soborca, tovariša, mladino!

V občinsko organizacijo ZZB NOV, ki šteje 4948 članov in 853 vojaških vojnih invalidov, se vključuje kar 37 krajevnih organizacij ZZB NOV in 8 samostojnih združenj vojaških vojnih invalidov. Pred samo skupščino so bile v vseh teh organizacijah oziroma združenjih uspešno izvedene letne konference in zaključki le-teh kot tudi izjerna poročila vseh komisij, ki delujejo pri občinskem odboru, so bila trdna in vse-

šega razreševanja te problematike, pa je bilo dodeljenih še 34 stanovanj. Ostajajo seveda še odprti problemi kot so posojila za kmete — borce, počasno reševanje pri pridobivanju urbanistične dokumentacije in podobno. V tem obdobju se je izboljšalo tudi zdravstveno varstvo za borce in vojaške vojne invalide, saj delujeta v občini dve splošni ambulanti in ena zobozdravstvena, situacija pa se je izboljšala tudi z uspešnim

stični zvezi in drugih izvoljenih telesih ter v delegatski skupščini so člani te organizacije nemalokrat prvi izmed številnih, ko sprejemamo skupne odločitve za jutrišnji dan.

Vse to potrjuje tudi plodno in vsestransko koristno sodelovanje z vsemi družbenopolitičnimi in družbenimi organizacijami. Tudi spomeniška dejavnost ohranjanja spominskih obeležij naše polpretekle zgodovine mora v čim večji meri postati naloga širše družbene skupnosti, skrb naj bi se za te spomenike prenašala na vrsto delovnih organizacij in šol ter ustanov, spominska obeležja morajo biti v ponos slehernemu občanu! Prav tako ne gre zametavati zbiranja dragocenega dokumentarnega gradiva, ki naj bi čimprej zbrano in urejeno ter natiskano predstavljalo

kot živ in neusahljiv spomin preminogi borci in naši ljudje.

... za mladino

Še posebej pa si člani naše občinske organizacije želijo v okviru svojih moči in volje, katere kot kaže ne bo kmalu zmanjkalo, opraviti kot eno svojih osnovnih nalog — približati mlademu človeku, pionirju, mladincu, vrednost naše narodnoosvobodilne borbe. To pa ne pomeni prikazati jim oziroma seznanjati jih samo s knjigami, filmi, fotografskim materialom. Mladina mora z vso svojo bitjo in pripadnostjo osvojiti izročila našega boja, ki ni pomenil samo odpora sovražniku, temveč zmago za nove, naprednejše socialistične odnose. Prav to nalogo pa je potrebno opraviti s skupnimi močmi, v okviru

OB DNEVU JLA

NADVSE SVEČANO IN MNOŽIČNO

Letošnje praznovanje dneva JLA, ki je prerasel v splošno jugoslovanski praznik, je potekalo v znamenju vsestranskega zaznamovanja jubileja našega vrhovnega komandanta maršala Tita in Zveze komunistov ter priprav na 11. kongres ZKJ. Prav tako je bil letos dan poudarek zlasti množičnosti, splošno ljudskemu in delovnemu značaju, zato je ta praznik armade izzvenel tudi kot pregled dosežkov mladih v enotah JLA in teritorialne obrambe, ki naj bi bili spodbuda za doseganje še boljših rezultatov, s katerimi bomo pričakali 11. kongres ZKJ.

Glavni nosilec oziroma organizator tovrstnih prireditvev v naši občini je bil občinski odbor ZRVS oziroma krajevne organizacije ZRVS, ki so pravočasno, glede na prejšnje izkušnje, začele z organizacijo praznovanja povsod tam, kjer so bile za to dane možnosti.

Tako je tudi občinska ZPM o tem obvestila vse osnovne šole in njihove podružnice, funkcijo koordinacijskega odbora za praznovanje dneva JLA pa je bila v naši občini in sodelujejo v teh pripravah. Tako je tudi občinska ZPM o tem obvestila vse osnovne šole in njihove podružnice, funkcijo koordinacijskega odbora za praznovanje dneva JLA pa je bila v naši občini in sodelujejo v teh pripravah.

Tako so se po šolah vrstila razna predavanja in razgovori s predstavniki JLA in člani ZRVS, same šole pa so bile na teh praznovanjih nosilke kulturnega programa. Ob tej priliki so podeljevali tudi knjižne nagrade za najboljše spise na temo JLA. Osrednja občinska praznovanja v počastitev dneva JLA pa je bila v naši občini v krajevni skupnosti Brdo v Domu družbenopolitičnih organizacij, na njej pa je občinski odbor ZRVS med drugim podelil plakete in priznanja zaslužnim članom in organizacijam. Tako je prejela zlato plaketo ZRVS Jugoslavije krajevna organizacija ZRVS Velike Lašče, srebrno pa med drugimi Strelska družina »Bratov Gregorčič« in Šmuckarski klub Brdo. Skupno je bilo podeljenih 32 plaket, to je 1 zlata, 10 srebrnih in 21 bronastih in 31 pismenih priznanj.

Naj ob tem omenimo še to, da je v pripravah na osrednjo občinsko praznovanje organiziral občinski odbor ZRVS razširjeno sejo njihovega predsedstva, katere so se udeležili predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine ter predsednik republiškega odbora ZRVS Slavko Korbar. Prav tako je OO ZRVS tudi letos organiziral že tradicionalno športno tekmovanje v streljanju, šahu in kegljanju. V skupni uvrstitvi so se uvrstili na 1. mesto krajevna organizacija ZRVS Ig, na 2. mesto krajevna organizacija ZRVS Brdo-Vrhovci in na 3. mesto krajevna organizacija ZRVS Krim-Rudnik.

NOVO VODSTVO OBČINSKEGA ODBORA ZZB NOV

Na redni volilni skupščini so delegati izvolili nov 35-članski občinski odbor, nadzorni odbor in vodstvo organizacije za obdobje naslednjih štirih let.

Za predsednika je bil soglasno izvoljen dosedanj prednik STANE VRHOVEC, za podpredsednika sta bila prav tako soglasno izvoljena DR. RUDOLF OBRAČUNČ in RADO ŠKRABA, novi sekretar občinskega odbora pa je s soglasno odločitvijo postal IVAN ZORE.

ZAHVALA ZA TRUD IN PRIZADEVANJA

Predsednik občinskega odbora Stane Vrhovec se je ob tej priložnosti iskreno zahvalil vsem tovarišcem in tovarišem, ki so nesebično in tvorno delovali na odgovornih mestih v borčevski organizaciji. Še posebej pa so vsi prisotni izrekli zahvalo za dolgoletni trud in prizadevanja dosedanj sekretarke občinskega odbora MARIJI LEGAN in predsedniku JANEZU REŠKU.

pomembno zgodovinsko izročilo. V svojem pozdravu skupščini je predsednik republiškega odbora ZZB NOV Janko Rudolf še posebej poudaril aktivno delovanje članstva v okviru socialistične zveze kot frontne organizacije, predvsem v krajevnih skupnostih, saj lahko le tako skupaj najlaže vsi uveljavljamo svoje in skupne interese.

Tvorno in aktivno sodelovanje pa bo tudi rodilo sadove v zoperstavljanju vsem tistim, ki jih naša socialistična prizadevanja in razvoj motijo in tako na slehernem koraku želijo potvarjati dejstva in krvave dogodke naše revolucije, čeprav so prav njihova dejanja deležna najtežje obsodbe in jih v svojih srcih nosijo

najbolj množične družbenopolitične organizacije — socialistične zveze. Tradicije NOB morajo postati njena trajna naloga, zato je potrebno uredniševanju teh nalog posvetiti več pozornosti. In po drugi strani, kot je poudaril predstavnik OK ZSMS, so danes živo prisotna tudi med mladino hofenja po številnejših stikih in sodelovanju s člani ZZB NOV. Mladina ostaja dolžnik in trajni ohranitelj pridobitev narodnoosvobodilnega boja. Zeleni prstan Ljubljane — pot spominov in tovarštva, bo delo mladinskih delovnih brigad ljubljanske mladine, torej eden izmed živih dolgov mladine padlim borcem in naši revoluciji.

JANJA DOMITROVIČ

...ohranjati in čuvati spominska obeležja naše revolucije!

stransko bogata osnova za poročilo o delovanju v pretekli mandatni dobi.

... za soborca

V tem obdobju, kot tudi sicer vseh trideset let, odkar ta družbenopolitična organizacija aktivno deluje, je bila prvenstvena skrb in naloga posvečena skrbi za borca, vojnega invalida. V naši občini pa je bila še posebej v zadnjih letih ob velikem razumevanju občinske skupščine in njene izvršne sveta namenjena tem vprašanjem še posebna skrb. Proračunska sredstva npr., ki so namenjena samo za stalne priznavalnine in občasne ter enkratne ter sredstva za zdravljenje udeležencev NOV, so znašala v letu 1976 več kot 4 milijone dinarjev. Članstvo je tako na tej skupščini izreklo soglasno, iskreno zahvalo pozornosti občinske skupščine in še posebej poudarilo, da je prav naša občina pri reševanju tovrstne problematike med prvimi v republiki. Prav tako organizacija ZZB NOV danes ugotavlja, da so bili v času od leta 1969, ko se je sistematično pričelo reševati stanovanjska vprašanja njenega članstva, napravljeni veliki premiki.

Tako je bilo v pretečeni mandatni dobi dodeljenih 110 stanovanj in danih za več kot 1,4 milijona dinarjev posojil. Z ustanovitvijo stanovanjske skupnosti v občini, ki ima polno razumevanje do učinkovitej-

delovanjem ljubljanskega dispanzerja za borce. Razpravljavci pa so bili enotni in ugotovitvah, da bo v bližnji prihodnosti več pozornosti potrebno nameniti skrbi za onemogle in ostarele člane. V mislih so imeli predvsem čimprejšnjo izgradnjo domov za starejše občane (v naši občini gradimo takšen dom iz sredstev drugega samoprispevka v Kozlezi), saj obstoječe zmožljivosti ne zadoščajo. Prav tako si je potrebno prizadevati za raznovrstno in še posebej zdravstveno rekreacijo članov, predvsem v smislu vseštevilnejšega koriščenja tovrstnih uslug in možnosti. Vsekakor pa bi veljalo razmisliti tudi o predlogu enega izmed delegatov, naj bi bili predstavniki združenj vojaških vojnih invalidov enakovredno zastopani v nekaterih interesnih skupnostih, ki zadevajo socialno področje.

... za tovariša

Vsekakor ostaja Zveza združenj borcev aktivna, ciljem socialistične revolucije zvesta družbenopolitična organizacija. To potrjujejo s svojimi aktivnostmi in prisotnostjo njeni člani. Marsikaj bi lahko bila prav aktivnost članstva ZZB NOV za vzor številnim našim tovarišcem in tovarišem, katerim smo zaupali odgovorne in pomembne zadolžitve pri reševanju skupnih problemov, je dejal eden izmed gostov na skupščini. Z odločnim in jasnim delovanjem v vrstah Zveze komunistov, Sociali-

PROSLAVILI SMO DAN REPUBLIKE

... V PODPEČI

V kinodvorani doma DPD SVOBODA v Podpeči je bila tudi letos kratka in nadvse prijetna proslava v počastitev dneva republike. Organizirala jo je krajevna organizacija SZDL, nastopili pa so učenci osnovne šole Krinski odred iz

Preserja in mešani pevski zbor DPD SVOBODA, Podpeč.

Najprej se je nabito polni dvorani predstavila skupina ritmičnega plesa, ki jo vodi Romana Bassin-Koširjeva ter učenci z Orffovimi instrumenti, ki jih vodi Martina Rebec. Le-ti so z glasbo povezovali posamezne točke programa.

Poleg številnih recitatorjev je vredno omeniti tudi nastop pred kratkim ustanovljene folklorne plesne skupine učenek in učenecv osnovne šole, ki jo vodi Lidija Kocijan, članica folklornega ansambla Tine Rožane. Plesalci so pokazali, da so se dela oprijeli z vso resnostjo in da lahko od njih v prihodnje še marsikaj pričakujemo.

Za imeniten konec proslave pa je poskrbel mešani pevski zbor DPD SVOBODA Podpeč pod vodstvom profesorja Srdjana Ribarovića in nas z nekaj pesmimi prepričal, da na tem koncu roba ljubljanskega barja še dolgo ne bo izumrla tradicija dobrih pevcev in lepe pesmi.

K. M.

Foto:

JANEZ CIMPERMAN

... V KS MILAN ČESNIK

V zavodu za slepo in slabovidno mladino je bilo 25. novembra popoldne zelo živahno. Tokrat nismo srečevali tu zavodske mladine, ki je odšla domov na praznovanje. Zamenjali so jo starejši okoličani, krajski krajevne skupnosti »Milan Česnik«. Ni jih zadržalo niti slabo vreme. Blizu 130 vabljenih se je udeležilo tradicionalnega družabnega popoldneva, združenega s praznovanjem ob 29. novembru.

Proslave so se udeležili tudi predstavniki krajevnih organizacij in sekretar občinskega odbora Rdečega križa. Po pozdravnih besedah predsednice krajevne organizacije Rdečega križa Erne Višner in predstavnika Zveze združenj borcev A. Venturinija je sledil kulturni program. Nastopili so učenci baletnega krožka osnovne šole Vič pod vodstvom prof. Tatjane Remškarjeve, učenci Glasbene šole Vič ter članica ljubljanske opere Tatjana Kraljeva ob spremljavi Irene Vremšak.

Sledila je zakuska, sredi katere smo najstarejšemu gostu Ivanu Matičiču iz Lepe poti 10 čestitali k visokemu jubileju — 90-letnici in mu izročili skromno darilce. Veselo razpoloženje se je nato nadaljevalo in tudi plesa ni manjkalo. Ko pa je utihnila harmonika, so se začeli poslavljati. Mnogi so glasno obžalovali, da je prehitro minilo.

Na tem mestu so najtopleje zahvaljujemo vsem sodelujočim v kulturnem programu, Zavodu za slepo in slabovidno mladino, ki nam je vsako leto vsestransko v pomoč ter da na razpolago dvorano in ostale prostore v brezplačno uporabo, prof. Corelu in dijaku Zupančiču za neumorno igranje na harmoniko, še posebej pa vsem, ki so pomagali, da je tudi drugi del prireditve — družabni del z zakusko, potekel v vsesplošno zadovoljstvo.

Odbor krajevne organizacije Rdečega križa Milan Česnik

Zgornja fotografija pa je s praznovanja osnovne organizacije sindikata občinske uprave, kjer je zbranim spregovoril predsednik občinske skupščine Vili Belič, v kulturnem programu pa sta nastopila zbor Glasbene matice in igralka Marjana Klanjšek.

NALOGE OK SZDL V MESECU DECEMBRU

Poleg seje sveta za razvijanje revolucionarnih tradicij in praznovanja dneva JLA in sestanka s predsedniki krajevnih konferenc SZDL in sekretarjev ZK iz KS je bila v prvi polovici decembra organizirana seja predsedstva OK SZDL, razširjena s člani občinskega komiteja ZKS in predsedstev OS ZSS, OK ZSMS, OO ZZB NOV in OO ZRVS, člani predsedstva občinske skupščine in izvršnega sveta SOB ter predsedniki skupščin in izvršnih odborov in sekretarji občinskih SIS. Na dnevnem redu pa je bil osnutek resolucije o politiki izvajanja Družbenega plana SR Slovenije za obdobje od leta 1976 do 1980 v letu 1978 z globalno očenno razvoja SRS v letu 1977, nadalje ocena uresničevanja Družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik v obdobju 1976 do 1980 z oceno v letu 1977 ter obravnava Osnutka programa družbenoekonom-

skega razvoja občine za leto 1978, kot tretje pa so prisotni razpravljali o novih vidikih prostorskega planiranja v naši občini. Večina organov OK SZDL bo še ta mesec pristopila k izdelavi delovnih programov za prihodnje leto, in sicer svet za družbenoekonomski položaj žensk, svet za spremljanje razvoja kmetijstva in gozdarstva, svet za kulturo, svet za vzgojo in izobraževanje ter koordinacijski odbor za uvajanje COŠ, ki bo med drugim obravnaval tudi stališča in sklepe IO predsedstva RK SZDL Slovenije o nadaljnjem razvoju COŠ v Sloveniji.

Konec meseca pa je bila med drugim ponovno seja predsedstva OK SZDL, na kateri so člani poleg verifikacije evidentiranih kandidatur za vodilne funkcije in predloga za kraj praznovanja občinskega praznika v prihodnjem letu poslušali tudi informacijo o uresničevanju zakona o združenem delu.

V KRAJEVNI SKUPNOSTI MILAN ČESNIK

OCENILI UREJENOST NA PODROČJU KS

Večina občanov naše občine je med tistimi srečneži, ki živijo v mestu in obenem izven njega, v hišah, obdanih z vrtovi, zelenicami in drevjem. Če živimo v takem okolju, imamo torej radi naravo, se neštokrat jezimo, ko gledamo kupe smeti v tem gozdu ali na oni jasi, pa obenem prav tako neštokrat sami pripomoremo, da naše okolje ni tako čisto, kakor bi lahko bilo. Vržemo papir, vrečko, steklenico in še in še. Res je, da večina, ki to dela, poskrbi, da se ta »okras« ne znajde na našem vrtu, nam je pa vseeno, če je ta vrt sosedov. Včasih pa niti svojemu vrtu in najbližji okolici ne »prizanesemo« in zapremo oči, kadar vidimo, da je umazan in neurejen.

V letošnjem letu varstva okolja so pri krajevni skupnosti Milan Česnik razpisali tekmovanje za čisto, lepo in urejeno okolico. Razpis je bil objavljen v juljski številki našega lista: »Svet KS, družbenopolitične organizacije in društva v krajevni skupnosti Milan Česnik pozivajo k tekmovanju za lepšo urejeno človekovo okolje vse krajanke, temeljne organizacije združenega dela in ostale delovne organizacije. Tekmovanje bo potekalo od 1. julija in se bo končalo konec leta, to je 31. decembra. Krajevna skupnost bo sprejemala prijave do 31. avgusta.«

Naj povemo, da se k tekmovanju ni prijavil nihče, vendar pa

pri krajevni skupnosti pravijo, da je bilo opaziti na terenu večjo skrb za urejanje okolice, čiščenje in zasajanje cvetja, okrasnega grmičevja in drevja. Koliko je na to skrb vplival razpis, bi težko ugotovili, saj je bila ta skrb morda povsem slučajna in bi se to zgodilo tudi v primeru, če razpisa ne bi bilo, je težko reči. Vprašanje je namreč, zakaj se potem ni nihče prijavil k tekmovanju. Nehote se človeku vsili misel, da krajanje premalo živijo v tej skupnosti, se premalo vključujejo v njen življenjski utrip in se trudijo predvsem za to, da lahko v tej skupnosti živijo svoje zasebno življenje. Z eno besedo bi lahko rekli, da se zaprejo v

svoj najožji življenjski prostor in upajo, da se nihče ne bo zanimal, kaj delajo in kako živijo.

Kljub temu pa, da prijav k tekmovanju ni bilo, so pri krajevni skupnosti v začetku meseca oktobra ustanovili komisijo, ki si je na osnovi razpisa ogledala teren in ocenila urejenost na področju KS. Komisija, v kateri so bili delegati iz KS, KK Rdečega križa in Društva prijateljev mladine, je 19. oktobra pregledala vse ulice na področju KS in zapisala, kakšno je naše okolje, kje je urejeno in kje zanemarjeno, kdo je skrben in kdo brezbrizen.

Prehodnega pokala in spominskih plakef nismo mogli podeliti, ker se pač nihče ni uradno prijavil, brez prijav pa tekmovanja ne more biti. Vseeno lahko pohvalimo skrbne krajanke in prav tako javno lahko grajamo tisto, kar na področju KS ni pravilno in tako meče senco tudi na tiste dele in krajanke, ki si prizadevajo, da bi živeli v taki okolici, ki se je ne bi bilo treba sramovati.

Akcijo krajevne skupnosti Milan Česnik je treba pohvaliti in morda ne bi bilo napak, če bi jo ponovili prihodnje leto in še leto kasneje. Da bi bil to del vsakodnevnega dela nas vseh — lepo in čisto okolje, da pa bi se prihodnji krajanje vključili v tekmovanje, saj tekmujemo pravzaprav zase in ne samo za tistih nekaj članov, ki sestavljajo ocenjevalno komisijo. Tekmujemo vsak dan — ne samo med seboj, ampak z onesnaževanjem in zanemarjenostjo, tekmujemo z vsem, kar pomeni nevarnost za naš obstoj in zdravo življenje, z vsem, kar nam je prinesel industrijski razvoj in civilizacija. Tekmujemo z naravo z roko v roki in za naravo, v kateri je vsak našel prostorček za svoje življenje.

Dne 19. oktobra letos je komisija izvršila ogled vseh ulic v KS in ugotovila, da lahko izreče javne pohvale naslednjim, ki urejajo, čistijo in vzdržujejo svoje okolje:

Aškerčeva: št. 7, 9, 9a. **Snežil-**

Oražnova: Hišnim svetom in stanovalcem v stanovanjskih blokih (žal imajo zasebne hiše visoke ograje, da se ne vidi lepe ureditve!)

Na splošno pa komisija ugotavlja, da nekaterim ulicam kvari videz še to, da niso asfaltirane ali da nimajo urejenih hodnikov za pešce in zelenic. Prav zaradi tega bi morala biti večja skrb pristojne službe, da bi se plevel na zaraščenih obcestnih pasovih redno odstranjeval — ali so to morda dolžni storiti lastniki hiš — vsak pred svojim pragom.

Prav tako meni komisija, da bi bile ulice veliko manj nasmetene, če bi bilo več košev za odpadke, ki naj bi seveda bili redno praznjeni.

OGRAJE veljajo za naslednje »črne točke«.

Bičevje — vogal, ki meji na Lepi pot, je zelo zanemarjen (koprive) čigav je in kdo bi ga moral vzdrževati?

— pred stanovanjskim blokom št. 7 stoji stara stavba št. 3 — 5, ki je že več let odpisana za

njem čimprej treba začeti.

Jadranska: Brežina ob regulirani Gradaščici je zapleveljena. Vogal na Tržaško je neurejen — okrog reklamnih tabel: Lesnina. Tovil in Hoja je zapleveljeno, kar ni v skladu z lokacijskim dovoljenjem — pa tudi slaba »reklama«....

Lepi pot: rjava ograja z bledčo žico ob javni poti med 14 — 16 — kar je po odloku SM prepovedano!

Oslavijska: nabrežina ob železniški progi skrajno zanemarjena — kdo mora skrbeti za vzdrževanje? Veter raznaša seme visokega plevela!

Postojnska: okolje zasebnih garaž skrajno neugledno! Vogal pri št. 24 na Jadransko nepregleden in isto prometno nevarno.

Trg MDB: ta trg z embalažo od slaščic, ki jo odvržejo obiskovalci kino predstav — potrebno je redno pometanje! Ista slika je na vogalu Tobačne — Tržaške in ob avtobusni postaji — zelenica je polna smeti, koš pa premajhen! Medexu prav tako ni v okra-

OB KONCERTU
»TRNOVSKIH SLAVČKOV«

V naši občini se lahko pohvalimo, da je zborovsko petje med najbolj razvitimi amaterskimi dejavnostmi. Sicer je trnovski mladinski zbor šolski zbor, pa vendar so prav tako amaterji, zelo uspešni — in to zaslužno. Letos praznuje zbor 15 let obstoja, torej se je rodil takrat kot trnovska osnovna šola. V teh 15 letih so mladi pevci dosegli zavidljive uspehe in dokazali, da mladi ljudje, pravzaprav še otroci, res lahko veliko naredijo.

Kljub temu, da je pevovodja Majda Hauptman prenehala poučevati glasbo na šoli, pa se od svojega zbora ni mogla ločiti. V teh petnajstih letih so se izmenjale skoraj štiri generacije pevcev, vendar je tovarišica Majdi uspelo obdržati kontinuiteto in kljub menjavi pevcev kakovost petja ni padla.

Dvakrat na teden prihajajo pevci na vaje, dvakrat na teden se zberejo v prijetni družbi in se trudijo, da bi na vsaki vaji čim več naredili. Ni lahko nositi odgovornost, saj so s svojimi uspehi »razvadili« poslušalce in glasbene strokovnjake.

Franc Kimovec — Žiga je o zboru zapisal: »Z novo šolo je v Trnovem nastalo kulturno in izobraževalno središče neprecenljivega pomena. V tej zibelki se je rodil otrok — mladinski pevski zbor, ki je zdaj že končal osemletko in se razgleduje po slovenskih, jugoslovanskih in evropskih širjavah.

Mladinski pevski zbor osnovne šole Trnovo nam je drag, ker redno poje v počastitev železničarskega štrajka na Zaloški cesti, sodeluje pri partizanskih proslavah in se redno udeležuje pevskih revij ter mladinskih pevskih festivalov,

kjer mu priznavajo visoko raven mladinskega petja.

Petje je govorica srca, je najintimnejša vez med ljudmi v trpljenju in radosti, v boju in miru, še posebej, če prihaja iz mladih src.

Marsikateremu osmošolcu je težko, ko odhaja iz šole in pevskega zbora in marsikateri med njimi se vračajo, pridejo pet še potem, ko so že zdavnaj postali srednješolci in spremljajo pot zbora, ko so že odrasli ljudje.

Slovenska filharmonija je bila premajhna, da bi v njej lahko dobili prostor vsi, ki so želeli priti na jubilejni koncert, kdor pa je to srečo imel, je odhajal domov srečen in poln ubranih glasov, ki so peli tako, kot že dolgo ne.

Skladatelj Ubald Vrabec, ki je napisal veliko mladinskih skladb, je dejal, da rad piše za trnovski zbor, saj mladi pevci zapojejo pesem tako, kakor je bila napisana. Pojejo muzikalno in doživeto. Pojejo tako, kakor da vse življenje ne bi počeli nič drugega in kakor da bodo tudi v prihodnje zapeli vsakič, ko bo za to le priložnost. Škoda je, da se ti pevci, bogati, polni znanja in veselja do petja, po končani osnovni šoli porazgubijo, odidejo vsak v svojo stran in se le redko, če sploh kdaj, sestanejo.

Številne čestitke, ki jih je zbor ob svojem jubileju dobil, so težko zaslužene. Vztrajnost in trud pevcev in pevovodje ni bil zaman in prav gotovo ne bo zaman tudi v prihodnje. To, kar so skupaj dosegli, je vzpodbuda in tista gonilna sila, ki bo zbor prav gotovo še naprej peljala po poti uspeha, poslušalcem pa tako pripravila še marsikatero urico veselja in tudi ponosa, da tudi naši mladi lahko veliko dosežejo.

MOJCA KAUČIČ

Mladi trnovski pevci s svojo zborovodkinjo Majdo Hauptman na koncertu v Slovenski filharmoniji

Nekaj črnih pik velja tudi za Toscaninijev park ob Jamovi ulici

ka: št. 5 in 12 **Mirje:** št. 13, 21. **Groharjeva:** cela ulica, posebno št. 10A in 10B. **Jamova:** 2, 30, 32, 40, 42. **Hajdrihova:** št. 19 in kopališče Kolezija. **Bogišičeva:** št. 8. **Langusova:** v celoti do Jamove 8 posebno vrstne hiše (žive meje bi lahko bile nekoliko nižje) in stanovalci, ki kosijo zelenice ob pločnikih. **Teslova:** št. 2, 4, 18. **Lepi pot:** št. 4 in št. 8 za št. 14 in 16 le za vrtove pred hišo: Hišnemu svetlu in stanovalcem št. 14-a, 14-b in 14-c. **Jadranska:** št. 18, 18, 19, 21 vrstne hiše od št. 4 — 14. **Vidmarjeva:** v celoti — posebno HS in stanovalci v stan. blokih! **Idrijska:** v celoti od Tržaške do Postojnske, kjer stanovalci kosijo tudi zelenice ob pločnikih, saj vedo, da bi naredna košnja letih povzročala tudi plevel v njihovih vrtovih! in št. 15 **Postojnska:** št. 2, 4 (za vrt), 6, 15, 18, 20, 24. **Oslavijska:** št. 1a, 1b, 7 (katerih stanovalci urejajo tudi del nabrežine ob železniški progi (in vrstne hiše št. 5 abedf. **Tržaška:** št. 2, 12, 14, 16, 25, 32 (za Narta studio). **Bičevje:** št. 1 in 4 — Hišnim svetom in stanovalcem!

rušenje in plačana v kupnini stanovanj. Stanovalce v blokih zanima, kdaj bo končno porušena, da bi lahko uredili zelenico za najmlajše, ki so sedaj utesnjeni med zidovje?

Finžgarjeva: V smeri Gorupove je ob cesti nestrižena živa meja (promet) in nekošena nabrežina ob njej, ki meji na jamo ob Gradaščici, kjer so si pridni vrtičkarji zgradili »svoje« vrtičke z raznovrstnimi ograjami in bodečimi žicami, naredili bolj ali manj neugledne šupe, pozabili pa so kositi plevel in koprive! Vse to daje vsako pomlad zelo zanemarjen videz, ker tudi živa meja ob cesti ni tako »živa«, da bi vse to zakrila! Prav tako daje slab videz zaraščena parcela nasproti mosta pri Koleziji — kdo jo je dolžan vzdrževati?

Jamova: Sedeži na gugalnicah v Toscaninijevem parku, ki je sicer lepo vzdrževan — so polomljeni! Zelenice ob pločnikih niso redno košene. V novozasajenem drevoredu je nekaj dreves suhih, zemljišče na vogalu z Jadransko je v letošnjem programu za ureditev parka — zato je z ureja-

plastična kartinasta embalaža za paviljonom!

Tržaška: ob deževnih dnevih se motoristi ne morejo izogniti lužam v mnogih kotanjah na tej cesti I. reda ter s tem povzročajo veliko škodo na fasadah hiš in ne majhno nadlogo pešcem, posebno otrokom, ki ves čas pouka presedijo v razredu mokri in umazani, temu pa nemalokrat sledijo prehladi.

Poleg naštetega ugotavlja komisija, da je veliko fasad na starejših hišah »nagrizenih in olesčenih«. To je sicer pojav v celotnem mestu. Zato predlagamo odloki, ki bi obvezovali lastnike in upravljalce hiš, da bi redno skrbeli za obnovu fasad. Kako lepo bi bilo mesto z obnovljenimi fasadami starih hiš — posebno v centru mesta. Razlike med temi in novimi, modernimi stavbami samimi ne opazimo, ker gremo dnevnim mimo njih — tem bolj pa to opazijo tujci in naši gostje — delegacije. Ali za tako nujno investicijo res ne ostaja denarja, kot je vzdrževanje arhitekture iz prejšnjega stoletja?

RAZŠIRJENA SEJA PREDSEDSTVA OK SZDL O URESNIČEVANJU RAZVOJA

PREVEČ UVOZA IN PREMALO SOLIDARNOSTI

Občinska konferenca SZDL Ljubljana Vič-Rudnik je sklicala sejo predsedstva skupaj s člani predsedstev vseh družbenopolitičnih organizacij, skupščine in interesnih skupnosti, da bi skupaj ocenili uresničevanje družbenega plana občine. Po temeljiti obravnavi republiškega plana so ugotovili, da številne splošne ugotovitve na ravni republike veljajo tudi za našo občino, celo nekatere so prav značilne. Podajanje neke splošne in tudi pravilne primerjalne ocene s preteklim obdobjem ni možno zaradi težav pri primerjanju podatkov. Nekatere delovne organizacije so se v »statistiki« preselile in je zato primerjanje med panogami in prarasti celotne panoge večkrat vprašljivo.

Uhanje osebnih dohodkov ponekod preko dovoljenih meja niti ni pojav, ki bi bil značilen samo za našo občino, je pa zato značilno hitro naraščanje cen, posebej še kar zadeva storitve. To je očitno pri stanovanjski gradnji, kjer je naraščanje pravi »astronavski« podvig. Razpravljalci so menili, da stanovanjske problematike ni možno reševati vsako leto sproti z nekimi novimi posebnimi prijemi in ugodnostmi, temveč da je treba najti trajnejše rešitve, ki bodo onemogočale strmo naraščanje cen na tem nadvse pomembnem področju.

Ugotovitev, da smo, kar zadeva izrabo delovnega časa, vsako leto na slabšem, da veliko misliti in bi se morali nad njo tudi zamisliti tako v službah, ki organizirajo proizvodnjo kot vsak posameznik. Gospodarstvo je namreč vedno huje obremenjeno in zato je potrebno iskati možne racionalizacije, na kar opozarja predvsem sindikat. Zato je prišlo tudi do vprašanj, do kakšne stopnje oziroma meje so te obremenitve sploh možne.

Tudi v naši občini bo treba v domačih glavah več razmišljati o tistih domačih glavah, ki razmišljajo. Za kaj gre? Večji poudarek je treba dati domačemu znanju in domačim kadrom ter malce pozabiti na nakupovanje tujih licenc.

Kazalci gospodarskega razvoja občine so ugodni, vendar jih je treba jemati z rezervo zaradi lažje primerljivosti posameznih podatkov v primerjavi z lanskim letom. Letošnja rast družbenega proizvoda je 37,3-odstotna, kar je za tri odstotke več kot je načrtoval plan. Tudi druge številke so ugodne, do tistega trenutka, ko pogledamo blagovno menjavo s tujino. Tu je naša občina pokazala letos v gospodarjenju slabe rezultate. Izvoz se je res povečal v skladu z načrti za 19 odstotkov, vendar o lanskem presežku izvoza nad uvozom ni več ne huda ne sluha. Nasprotno: le 74 odstotkov uvoza je pokritih z izvozom, ker je uvoz letos narasel kar za 64 odstotkov, torej nad vsemi predvidevanji.

Istočasno pa ne kaže pozabiti ob tem tudi druge stvari: uvoz je večkrat nujen in v nekaterih primerih v naši občini življenjskega pomena za delovno organizacijo. Marsikdo z omejitvijo ali prepovedjo uvoza ogroža razvoj tovarne. Takšne primere lahko delno navedemo v Tovilu, Hoji, Vinocetu, ipd.

Na področju uveljavljanja novih odnosov in združevanja pa so naredili v gospodarstvu veliko, posebej v Mercatorju, Tobačni tovarni Ljubljana, Ilirija-Vedrogu in še kje. Slabih primerov s tega področja, kjer ni šlo vse kot bi bilo treba, pa tudi ni manjkalo, npr. Igo.

Gospodarstvo občine ima kaj pokazati, ko gre za sodelovanje z državami v razvoju, saj je bila

občina Vič-Rudnik ravno tu med najboljšimi v republiki.

Na Viču nismo gradili novih velikih tovarn, temveč so delovne organizacije največ vlagale v opremo. Tudi tu se položaj spreminja, saj med investicijami zasledimo, da bo šlo 65 odstotkov denarja za gradbene objekte, le 35 odstotkov pa za opremo.

Preučiti bo potrebno, če je bilo letošnje večje zaposlovanje v negospodarstvu kot gospodarstvu upravičeno ali ne, saj je stopnja zaposlovanja v negospodarskih panogah rasla hitreje kot je bilo načrtovano. Zaposlovanje v negospodarstvu pa pomeni v končni fazi dodatno obremenitev gospodarstva.

V vseh predelih občine in na večini širših zborovanj in sestankov občani opozarjajo na težave v zvezi s preskrbo. Preskrba v naši občini šepa, saj manjka trgovin. Ista ugotovitev velja tudi za gostinstvo. Zato so razpravljalci menili, naj trgovina in gostinstvo več investirata v novogradnje.

Dogajanja na področju stanovanjske gradnje lahko upravičeno skrbijo vsakega posameznika, obenem pa je to problem, ki bo postal običajno zelo hud in neprijeten, če ne bomo poiskali hitrih in dobrih rešitev. Za letos smo načrtovali, da bomo zgradili 880 stanovanj. In koliko smo jih? Celih 94, torej devetino! Že tako pereč stanovanjski problem se zato iz leta v leto povečuje. Za neuresničitev načrtov so krive zakasnitve pri gradnjah. Gotovo pa so še drugi vzroki, ki jih moramo poiskati in odpraviti.

Občina ima več kot idealne možnosti za prenašanje znanja iz inštitutov, ker jih je tu zelo veliko, v delovne organizacije. Tega pa se skoraj nihče v

gospodarstvu ne poslužuje, čeprav so centri znanja in raziskav tik pred nosom.

Veliko ogorčenih besed so razpravljalci izrekli na račun nepotrebnega uvoza. Tu niso mislili na nujno potrebne stroje za industrijo, temveč na nepotrebno uvažanje loncev, sponk za obešanje perila, igrač, vilic ali različne krame. Vsemu temu bi se brez škode lahko odpovedali. Zato pa nam zaradi uvažanja takšnih oslarij zmanjka deviz za prepotrebno opremo. Takšno prakso je treba prekiniti, saj naši uvozniki uvažajo povsem nepotrebne stvari, ki jih zna narediti doma vsak obrtnik ali pa celo vsak, tudi nespreten, amater.

SOLIDARNOST DO VIČA NEZADOSTNA

Na Viču smo nekoč in to se dogaja še danes, preveč uničevali kmetijska zemljišča, ki jih je treba načrtno krčiti, ne pa kakor se komu zljubi. Tu niso krivci le črnograditelji, na katere prevečkrat kažemo, temveč tudi strokovne službe in projektantske organizacije, ki zadeve zelo »vlečejo«, da vsakemu povprečnemu občanu popustijo živci, preden uspe legalno začeti z gradnjo.

V Ljubljani je očitno tudi problem premajhne solidarnosti. Do pred petimi leti je vsa Ljubljana usmerjala solidarnost v Šiško, Bežigrad in Moste, torej stran od Viča. Sedaj, ko gre za solidarnost naši občini, pa je umetno zadržana. Razpravljalec, ki je govoril o tem, je pripravljen to tudi dokazati, kot je povedal. Težave pa nastopajo tudi zaradi programov ljubljanskih občin.

MILOVAN DIMITRIČ

KAKO SMO PRIPRAVLJENI NA ZIMSKE TEGOBE?

KADAR NI SNEGA, JE VZDRŽEVANJE CEST DRAŽJE!

Kje so zime, tiste zime, ko so se otroci lahko kepali in delali snežene moke, ko smo si morali z lopato v roki utirati pot od hišnega praga do ceste, pa smo vendar imeli občutek, da se letni časi spreminjajo, da niso le na papirju, ampak tudi v resnici?

Za take zime imajo pri Komunalnem podjetju Ljubljana TOZD nizke gradnje zimsko službo, ki skrbi, da so ulice in ceste prevozne, da poledica ne ogroža življenja občanov. V pogovoru s predstavniki tega TOZD smo se pogovarjali o pripravljenosti dežurne službe na zimo, sneg in poledico.

V naši občini imamo 430 kilometrov cest, za katere mora skrbeti dežurna služba in vzdrževalna služba nasploh. Od tega je 300 kilometrov cest v območju mesta in 130 kilometrov v primestnem območju. Ceste na mestnem območju sodijo v skrb mestne dežurne službe, ki ima 98 plugov — čelnih in vlečnih — ter posebno mehanizacijo. Za čiščenje cest v primestnem območju imamo v viški občini 13 traktorjev s plugi, ki vse zimsko obdobje čakajo pripravljeni na tisti čas, ko bo zapadlo več kot deset centimetrov snega in bo treba ceste očistiti.

Vendar pa »pomanjkanje« snega nikakor ni merilo dela cestne vzdrževalne službe. Poledica je namreč ena izmed tistih stvari, ki povzroča sive lase uslužbencem komunalnega podjetja in seveda voznikom. Voznišča je treba namreč ves čas posipati s soljo, kar sploh ni poceni in pri komunalnem podjetju pravi, da je zimsko vzdrževanje cest dražje, kadar ni snega. Plačati je treba namreč kooperante,

ki so v pripravljenosti, mehanizacija mora biti vzdrževana, ves čas je treba posipati ceste s soljo. Viška občina je namreč zelo razgibano področje, ničkoliko cest imamo, ki imajo precej strm vzpon, veliko je makadamskih. Kar 80 odstotkov cest v občini ni asfaltiranih.

Prav zaradi tega je dela za dežurno službo toliko več, saj so letos morali že trikrat plužiti ceste, ves čas pa jih posipajo s soljo, saj skoraj ni jutra, da ne bi bilo vsaj ponekod čistišče poledenelo. Megla in mraz tudi brez snega naredita svoje.

Kaj pa nas čaka, če se nas bo sneg vseeno »usmilil«? Za pluženje so namreč točno določeni kriteriji, katere ceste imajo prednost. Najprej je treba seveda očistiti tiste, kjer se odvija mestni potniški promet, ceste, kjer poteka tranzitni promet in pa seveda dostoje do bolnišnic in reševalnih postaj in zdravstvenih domov.

Stroji so opremljeni z sprejemnimi in oddajnimi postajami, preko katerih je možno sporočiti, kje se nahajajo, kje so ceste in ulice že očiščene in podobno. Malo, da ne rečemo precej težje je tako dogovarjanje v primestnem območju, kjer v zaselkih ni možnosti javljanja, kjer ni telefona. Tako se lahko marsikdaj zgodi, da cesta ni pravočasno očiščena ali posuta, kar pa povzroča jezo in obtožbe dežurne

zimske službe — v tem primeru seveda neupravičeno.

Kadar so zime take, kakor je zaenkrat letošnja in kakršne so zime že nekaj let nazaj, ljudje neupravičeno dolžijo cestno vzdrževalno službo, da spravlja denar, namenjen za vzdrževanje, v svoj žep. Stvar ni tako enostavna, saj je samo lansko zimo vzdrževanje cest stalo 2 milijona 530 tisoč dinarjev. Samo za primer naj povemo, da mora cestna vzdrževalna služba svojemu kooperantu — Ljubljanskim mlekarjam vsak mesec plačati štiri tisoč dinarjev samo za pripravljenost. Plačati je treba tudi zasebnim kooperantom, vzdrževati morajo mehanizacijo in še kaj.

Kljub temu torej, da gre denar za vzdrževanje cest na mestnem območju iz »žepa« ljubljanske mestne skupščine in snega ni, denar ne ostaja v blagajni. Dežurna cestna služba je pač pripravljena od 15. novembra do 15. marca, če sneg zapade ali ne. Če ceste niso splužene tisti trenutek, ko zapade sneg, se tudi ne smemo jeziti, saj koncem koncev tudi sami marsikdaj lahko ugotovimo, da se nam ponesreči v življenju ravno v tistem trenutku, za katerega smo prepričani, da je vse urejeno. Tudi vzdrževalni službi se to lahko zgodi, saj ljudje in mehanizacija včasih tudi s skupnimi močmi ne morejo vsega v tistem trenutku, ko bi mi, že kar malo »razvajeni«, hoteli.

VSI SO ENAKI !?

Naš odgovor je

SUBRINA SUBRINA

je preparat za hitro regeneracijo las. Vsebuje rastlinske in živalske maščobe, maščobni alkohol, emulgator, dišave in Nipagin.

SUBRINA

v nekaj minutah zboljša strukturo las.

ILIRIJA-VEDROG
Kozmetika NARTA

VODA — TEKOČINA ŽIVLJENJA — V HIŠAH PLEŠIVICE, GOLEGA, ŠKRILJ, ZAPOTOKA, Klad
IN ŠTEVILNIH DRUGIH OKOLIŠKIH ZASELKIH

USPEHI SOLIDARNOSTI — NAJLEPŠI, NAJBOLJ ISKRENI IN NAJBOLJ DOŽIVETI POZDRAVI PRAZNIKU REPUBLIKE

PLEŠIVICA IMA VODOVOD

Kar težko si predstavljamo, kako bi bilo, če bi morali nositi vodo v vrh. Od izvira ali vodnjaka do hiše. Če ne bi imeli pipe, po kateri priteče po želji mrzla ali pa topla voda. Krajanje krajevne skupnosti Notranje gorice — Plešivica so to pridobitev civilizacije, ki so jo sicer poznali že Rimljani, dobili šele pred kratkim.

S prostovoljnimi delom, s svojimi denarnimi prispevki, z denarjem iz solidarnostnega sklada za financiranje razvoja krajevnih skupnosti pri občini Vič-Rudnik in iz proračuna krajevnih skupnosti so napekljali vodovodno omrežje na vrh Plešivice v Blušah. Vsaka hiša je za gradnjo glavnega omrežja prispevala v denarju in delu povprečno po 7280 dinarjev in tako so zbrali kar 379.260 dinarjev. Vodo je bilo treba pripeljati preko barja in Podpeči, pot pa je od izvira do zadnje hiše dolga več kot 9 kilometrov.

Gradnja vodovoda je bila planirana v srednjeročnem programu razvoja krajevnih skupnosti, na novi del omrežja pa je priključenih 76 hiš. Gradnjo je vodil sedemčlanski odbor, predsednik pa je bil Jože Popit. Veliko zaslugo, da je bila akcija uspešna, ima tudi predsednik krajevnih skupnosti Iva Selan in drugi.

Pravzaprav je vsak prispeval nekaj, saj krajanje niso nikoli rekli ne, če je bilo treba kaj narediti. Torej je res, da je v slogi moč in da se da narediti vse, kadar človek to res hoče. Gradnja vodovoda je trajala manj kot leto dni in tako je sedaj življenje v 76 gospodinjstvih veliko lažje in prijetnejše.

Celotna proračunska vrednost omrežja in izgradnje rezervoarja je veljala 1.220.000 dinarjev, za Plešivico 680.000 dinarjev, za Bluše 540.000 dinarjev. Krajanje v Blušah so zbrali 16.000 dinarjev, krajanje na Plešivici pa 105.000 dinarjev.

Poleg denarnih prispevkov pa so v Blušah krajanje opravili 2495 ur prostovoljnega dela od skupno 48 gospodinjstev in na Plešivici 1825 ur in še 720 ur prostovoljnega dela od skupno 25 gospodinjstev.

Poudariti je treba, da je to prvi objekt, ki je bil zgrajen s pomočjo sredstev solidarnostnega sklada za financiranje razvoja krajevnih skupnosti pri viški občini, skupaj je bilo 220.000 dinarjev, zbor delegatov pa je iz sredstev KS prispeval 75.000 dinarjev. Če vse te ure prostovoljnega dela in denarne prispevke seštejemo, dobimo končno vsoto 848.340 dinarjev, kar predstavlja celotno vrednost novega vodovodnega omrežja.

Delovna zmaga krajanov na Plešivici in v Blušah je primer, kako lahko krajanje, če so organizirani in odločeni, sami odločajo o svojih življenjskih pogojih, saj je končno res tudi to, da je preteklo že 32 let od osvoboditve in tudi zaselki, oddaljeni od industrijskih središč, morajo biti vključeni v razvoj in izgradnjo.

Da delo ni bilo ravno lahko, smo lahko trdno prepričani in v to, da je bilo treba premagati marsikatero težavo, tudi ni treba dvomiti. Nagajalo je vreme, teren za kopanje je bil

težak in nabaviti je bilo treba vse, kar je za vodovod pač potrebno. Tudi tu so se organizatorji akcije zelo potrudili in izkoristili vse ugodne možnosti pri nabavi gradbenega materiala.

Povejmo še to, da je bilo poleg vodovoda treba urediti tudi električno omrežje, saj je bil to pogoj, da so lahko nadaljevali z gradnjo. Na novo električno omrežje je bilo treba namreč priključiti črpalnice in avtomatizirati polnjenje rezervoarja, ki ima 85 kubičnih metrov prostornine. Tako tudi »Plešivčanom« in »Blušarjem« iz pip teče mrzla ali topla voda. Pri vsakem kozarcu pa priteče tudi kanček ponosa na uspeh, ki so ga dosegli.

MOJCA KAUCIČ

Ob prazniku republike slovesnost na Plešivici

VESELJE IN HVALEŽNOST V ZAPOTOKU

Čeprav je bilo prvo decembrsko sobotno dopoldne hladno, skorajda mrzlo, je na planoti Zapotoka v snežni spokojnosti, vsem, ki so prišli, da proslavijo težko pričakovani dogodek, postalo toplo pri srcu. Po vodovodnih ceveh okoliških vasi je stekla voda, ki so jo prebivalci teh krajev čakali vsa povojna leta.

Tudi tokrat, kot vse tiste težke in mučne dneve zadnje vojne, ko so tukajšnji krajanje sprejemali medse prve partizane borbe in aktiviste, ki so združeni v čete in udarne bataljone pričeli srdit boj z okupatorjem, je bila na teh gričih prisotna tista tako enkratna človeška toplina. Tudi tokrat je človek pomagal človeku! Z eno besedo, Ljubljana — mesto heroj in občani Viča so se tega decembrskega dopoldneva oddolžili tem partizanskim vasem.

Oddolžili so se s solidarnostno akcijo, s tisočimi udarniških ur, z radostjo pomagati soobčanu. Številni gojenci šolskega centra republiškega sekretariata za notranje zadeve iz Tacna, pripadniki Jugoslovanske ljudske armade in mladinci — brigadirji iz naše občine, so skupaj s krajanje teh vasi in zaselkov pod Mokrcem malodane leto dni bili srdit boj s skalnato, uporno naravo. Žuljave roke so postale stalen spremljevalec vztrajnih brigadirjev kot tudi pesem in radost na njihovih licih. In kar je najvrednejše, skovalo se je enkratno prijateljstvo in tovarništvo s tukajšnjimi krajanje, ki svoje hvaležnosti ne morejo skriti.

VODA V 180 HIŠAH

Prebivalci Golega, Škrilj, Zapotoka in okoliških zaselkov so dobili težko pričakovani vodovod. Stekla je torej voda po vodovodni napeljavi, speljani po zahtevnem, skalnatem terenu in tako ne bodo več utrjene roke gospodinj in kmečkih

Voda je stekla!

»NE BOMO POZABILI!«

ALOJZ KRALJIČ, predsednik KS Golo—Zapotok

»Želim se v imenu vseh krajanov naše krajevnih skupnosti z najtoplejšimi besedami in iskrenostjo zahvaliti gojencem šolskega centra RSNZ, pripadnikom JLA, viškim mladincem in vsem strokovnim institucijam, občini in mestu, za nesebično, enkratno in neprecenljivo pomoč. To je za nas najlepše darilo ob prazniku republike. Veseli smo, da smo pridobili veliko prijateljev, ki jih bomo vedno z veseljem sprejeli!«

gospodarjev prenašale težka vedra in sode, napolnjene z vodo od izvirov in zajetij, ne bo več čakanja na polnjenje hidroforjev. Vodovod bo postal vsakdanjost tudi tu, tako kot v dolini in še malo dlje v Ljubljani. Veliko prizadevanj je napeljavala tega vodovoda zahtevala tudi od strokovnih služb Mestnega vodovoda in gradbenega podjetja Univerzal, še posebej pri gradnji rezervoarjev in ureditvi zajetij in črpalnic.

Krajanje Golega so pripravili na otvoritvi prijetno svečanost.

Mnogim zbranim krajanom in gostom je najprej spregovoril predsednik skupnosti slovenskih občin Ludvik Golob, ki je skušal v svojih besedah prikazati razvoj te krajevnih skupnosti in napore, ki naj bi jo skupno vlagali v nadaljnjo preobrazbo teh krajev. »S spoštovanjem se spominjamo na padle borce, na prispevek teh krajev v narodnoosvobodilni

borbi in najlepše se jim bomo oddolžili s takšnimi akcijami, kot je bila ta,« je zaključil Ludvik Golob. Predsednik občinske skupščine Vili Belič pa je podčrtal potek in pomen te resnično enkratne akcije, ki mora služiti tudi kot vzor in oblika skupne pomoči manj razvitim področjem v občini, saj te akcije prinašajo poleg dragocenih življenjskih koristi tudi bogata spoznanja v razvijanju medsebojnih odnosov. Marko Rainer, član IS skupščine mesta Ljubljane, pa je skušal prikazati oziroma predstaviti razvoj komunalne infrastrukture in naloge, ki nas na tem področju še čakajo.

Alojz Kraljič, predsednik sveta krajevnih skupnosti Golo — Zapotok je nato slovesno odprl nov vodovod. Ob slapu vode, ki je brizgala iz cevi, je zadonela pesem tamkašnjega pevskega zbora, najmlajši krajanje — pionirji — pa so recitali pesmi.

Gostje in krajanje na otvoritvi vodovoda v Zapotoku

PO POŽARU NA VELIKI SLEVICI

SOLIDARNOST SE JE IZKAZALA

Niti leto dni še ni minilo, toda na Stritarjevi kmetiji v V. Slevici pri Velikih Laščah skorajda ni več sledov požara, ki je uničil gospodarsko poslopje.

»Februarja letos nas je zadelo«, mi je povedala 41-letna gospodinja Franciška Stritar. »Mož je tistega dne na dvorišču žagal hlode, ko je nenadoma zagorelo na skednju in kozolcu. Kasneje so ugotovili, da je požar povzročil kratek stik v električni napeljavi. Vse je zgorelo do tal, čeravno so takoj prihiteli na pomoč velikolaški gasilci in bližnji sosedje. Plameni so uničili poleg kozolca in skednja tudi mnogo strojev, kmetijskega orodja in živinske krme. Tako smo utrpeli za več kot 450.000 dinarjev gmotne škode.«

V nekaj minutah je torej kmetom ogenj uničil doberšen del njihovega premoženja. Ostala jim je sicer stanovanjska hiša in živina v starem hlevu, pa kaj, ko živina ni imela več krme. Kako torej preživeti šestčlansko družino, saj so jim plameni uničili skorajda vse orodje in zato ni bilo več mogoče obdelovati več kot 12 hektarov velike kmetije, oziroma tistih šest hektarov orne zemlje. Na kmetiji namreč poleg Franciške in njenega moža Antona žive še trije mladoletni otroci ter 83-letna gospodarjeva mati.

»Z možem sva nameravala spočetka prodati vso živino, saj zanjo nismo imeli več krme. Mož pa se je nameraval celo zaposliti in za trenutek sva celo pomislila, da bi prenehali s kmetovanjem. Toda oba sva se zavedala, da ima mož že 45 let in da zna le kmetovati. Pa četudi bi bil izpučen za kakšen poklic, bi pri svojih letih le stežka našel pravo zaposlitev. Še težje pa bi službo seveda našla sama.«

Dejstvo pa je, da šele v nesreči spoznaš prijatelja. In to so spoznali tudi Stritarjevi.

»Ne vem, kako bi lahko poplačala dobroto sosedov«, je ginjeno nadaljevala Franciška. »Se istega dne, ko nas je zadela nesreča, so nam ljudje pripeljali ali celo prinesli mrvo. Da, v nesreči spoznaš prijatelja.«

Nad vse pa se je izkazala tudi velikolaška zadruga, ki je takoj organizirala solidarnostno akcijo med svojimi kooperanti. Že čez nekaj dni so nam prinesli približno 20.000 dinarjev, ki so jih darovali kmetje. Mnogi vaščani pa so nam priskočili na pomoč z gradbenim materialom in lastnim delom.

Stritarjevi se je solidarnostna pomoč še kako prilegla. Sprva so nameravali le zasilno obnoviti zgorelo poslopje, toda pri zadrugi so jih pregovorili, da so se lotili zidave sodobnega hleva oziroma gospodarskega poslopja.

Imeli so sicer odplačati še nekaj malega kredita za traktor, pa so kljub temu vzeli pri zadrugi HKS 120 tisočakov kredita. Hlev so tako ali tako nameravali zidati, nesreča pa je to odločitev le pospešila. In tako so se odločili za usmerjeno kmetovanje z mlečno-mesno proizvodnjo ter pričeli gradnjo hleva z 12 stojišči, poleg tega pa nameravajo postaviti še dva silosa ter nekatero dodatne prostore. Pri zadrugi so se tudi zavzeli, da so Stritarjevi v najkrajšem času dobili gradbeno dovoljenje ter gradbeni material. Pri gradnji pa so jim brezplačno pomagali tudi vaščani.

»Pa še nekaj«, je pripomnila gospodinja. »Če že nameravate našo nesrečo popisati v časopisu, bi to priložnost rada izrabila, da se najtopleje zahvalim vsem vaščanom, ki so nam v nesreči pomagali in še posebno velikolaški zadrugi, ki nam je prav tako ostala ob strani.«

RADO RADEŠČEK

Ob nenadni nesreči, ki nas je zadela, je bila hudo preplašena tudi mala, komaj 5 let stara Mojca, čeravno se ni zavedala, kaj se je pravzaprav zgodilo, pravi gospodinja Franciška Stritar.

NAŠEMU OBČANU — GABRIJELU STUPICI

NAGRADA AVNOJ V LETU JUBILEJEV

V slavnostni dvorani ZIS so podelili nagrade AVNOJ za leto 1977. Predsednik skupščine Kiro Gligorov je v navzočnosti visokih jugoslovanskih političnih, družbenih, kulturnih in znanstvenih osebnosti države podelil v letu Titovih jubilejev enajstim posameznikom, med katerimi je tudi eden najvidnejših jugoslovanskih likovnih umetnikov evropskega slovesa — Gabrijel Stupica.

Akademski slikar Gabrijel Stupica, redni profesor na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (rodil se je leta 1913 v Dražgošah v Selški dolini) je študiral slikarstvo pri prof. Ljubi Babiću, kjer je leta 1937 diplomiral in sodeloval na razstavi Grupe trojice ter že na samem začetku svoje umetniške poti doživel nedeljeno priznanje. »Njegov slikarski opus... ga je uvrstil med najpomembnejše slikarje slovenske povojne umetnosti. Strokovni kritiki doma in v tujini priznavajo negovemu delu vrhunsko vrednost zavoljo izvirnosti slikarskega izraza, izjemne slikarske kulture in globoke človečnosti« (iz obrazložitve).

»Ti boš pisala o Stupici?« je rekel zategnjeno in nejevolno slovenski kipar Tone Lapajne in zabasiral razpotegnjen in podcenjujoč »Ooooo — to pa niso mačje solze!« — Malo mi je postalo tesnobno in nisem mu povedala, da je slikar privolil v razgovor z mano tisti poldan, ko se je vrnil iz Beograda. Ampak v tem hipu je bil to samo še spomin, čeprav star le en dan — spomin kot slika. Na njej v temnem tonu harmonično in varno bivališče — kjer je vse že od zdavnaj in usojeno na svoj red — skrinja s starodavnimi sledovi rdečih nageljnov, glinasti vrči, temna tapiserija, črn okvir las za porcelanast obraz, črta prisrčnosti in naravnosti pri dveh lepih ženskah (tu živijo skladno tri generacije slikarjev Stupica) in visok mož, ki so mu pravkar izruvali zob, pa je bil potrpežljivo pripravljen povedati o slikarju Gabrijelu Stupici za bralce Naše komune, predvsem za tiste iz oddaljenih krajev — nekaj preprostih besed. Besed, ki naj bi odklenile šifre za umetnost kot urok proti lahkomišelnim skomigom, naveličanim in domišljavim »Kdo pa danes razume to umetnost«. Slike gledati je delo. To je aktivnost. To ni pasivno stanje, v to je treba vložiti nekaj časa in študija. Šele ko sem nekaj časa spoznaval Picassa, sem ga razumel in zdaj ga čitam kot realista.

Tone Lapajne, ki je za nekaj časa odložil dieto, da bi dal nehoten podarek svojem začudenju, je prepričan, da jaz slikarstva Gabrijela Stupice ne morem razumeti: »Stupica je večji kot Jakopič, zelo velik, šestkrat večji. Tako velik umetnik je, da bi lahko nadmudril Chagala. Njegove punčke, njegove žene, njegove Flore, bele neveste, to niso kakšne ljubimke, to so nekakšne mitske podobe, abstraktni simboli, ki imajo bodočnost. Vidiš, on ne upodablja prirode, njegova tematika je globlja — je iz človeka, globoko iz človeka. Vidiš, v evropskem slikarstvu je prišlo do tega, da je otrok najbolj originalen umetnik, njegova čustva so resnična. Chagal, ki je živel v Parizu, je priklical domovino po otroških čustvih na svoje slike. Prav tak Stupica priklicuje na svoje slike... Stupica je največji slovenski slikar, to si zapomni, le da bojo Slovenci to spoznali šele čez deset let.« Medtem so se k parju razkuhale hrenovke, ki si jih je na rešajo pripravi za kosilo, zahvalila sem se mu. Velikokrat nam šele umetnost pomaga, da svet okrog sebe bolje vidimo in močnejše občutimo. Ampak ko sem v knjigarnah povpraševala, nisem uspeła dobiti niti ene same brošure, knjige monografije ali reprodukcije Gabrijela Stupice, ker na knjižnem trgu preprosto ni »ničesar, tovarišica« — kot mi je zatrdirala vljudna prodajalka. V Univerzitetni knjižnici sem med stvarnim kazalom našla tri kataloge. Predvsem tisti je zanimiv s številko 208262, ki mu je uvod napisal dr. Luc Menaše. Pri vsaki reprodukciji (žal, niti ena ni barvna) so pripisani zdajšnji lastniki slik: poleg galerij iz Rima, Benetk, Beograda, Zagreba, Reke, Londona, Ljubljane je tudi nekaj srečnih privatnih zbiralec, pa avtor, ki ima (iz kataloga 1968) v lasti komaj šest slik.

Ze naslovna stran je zanimiva. Nehote se človek skuša spomniti besed sodobnih slovenskih pesnikov (kako prihaja v umetnosti z različnimi sredstvi do podobnih rešitev).

Dežela na drugi strani sveta.
Iz senc. Iz belega zraka,
Sama in neuresničena,
Ki plameni. Ki čaka.
Ki je nič. In nenadoma vse,
Vrjena v nemogoče.
Zgodba, ki se zgodi ali ne.
Ki se zgodi hoče.
Ki skozi temne ograde strmi.
Bleda in brez okrasa.
Ki ima neverjetne oči
iz prihodnjega časa.
(Kajetan Kovič, Labrador)

Znamenja in sledovi, ki tipajo skozi sedanost v preteklost, iz časa v brezčas, iz bivanja v nebivanje, da bi priklicali novo bivanje, ki se mu pravi umetnost: tu je krog kot sled sonca na valovih morja, krog kot luna, kot zemlja, kot kolo, glej, prečk ima sedem in devet in na sredi je os in računalnik iz našega otroštva in kroglice

je sto v vsaki vrsti — kako natančen je umetnik — se spomniš amonita, njegovih skrivnostnih zavojev in tu je labirint in pajčja mreža in kvadrat pa trikotnik, so te paličice za Knjigo sprememb in to igralne karte? in te kocke in starodavni trikotnik in domino — koliko rok ga je sestavljalo — povsod so sledovi in znamenja rabe in časa. Tudi na časopisnem papirju, ki je postal del življenja kot sonce in razglednica in tu je ključ, ki ne odpira več sprnelih vrat — stara slika iz albuma.

Slikati sem začel že v ljudski šoli. V glavnem sem risal. Prve informacije o slikarstvu mi je dal brat. Oče je bil v Dražgošah učitelj, mama pa od tam doma. Oče je bil dober pedagog: v razredu nam je postavil na mizo predmete, mi smo jih pa prerisovali. Ilustrirali smo morali pesmi, spominim se »Brodnika«. Oče se je zelo protivil temu, da bi študiral slikarstvo. V stari Jugoslaviji slikarji niso imeli takih možnosti, kot jih imajo danes. Položaj slikarja je danes bistveno drugačen. Slovenci nismo imeli svoje buržoazije, zato nismo

Gabrijel Stupica se je rodil 21. marca 1913 v Dražgošah. 1916. leta mu je umrla mati. 1931. se vpíše na zagrebško Akademijo, kjer študira dve leti risanje, tri leta pa slikarstvo pri Ljubi Babiću. 1937 si ogleda razstavo Tizianovih slik. 1946 portretira maršala Tita, 1946 postane redni profesor za slikarstvo na ljubljanski Akademiji. Razstavlja v Beogradu, Ljubljani, Dubrovniku, Lyonu, Reki, Rimu, Parizu, Londonu, Warsawu, Tokiju, Benetkah (kjer zbudi veliko pozornost mednarodne kritike), Kaselu, na potujoči razstavi po ZDA, Milanu, Torinu, New Yorku, v Tate Gallery v Londonu, Celovcu, v Musée National d'Art Moderne v Parizu samostojno razstavlja v Rimu v galeriji Attico, Zagrebu, Aquili (podarki do leta 1967) v Sao Paulu; do takrat prejme številne nagrade: Prešernovo nagrado 1948 za »Dekle z lampijonom«, 1950 dobi Prešernovo nagrado drugič za veliko kompozicijo »Pred sprevedom«, 1956 dobi Jakopičevo nagrado za sliko »Deklica s pahljačo«, 1957 prejme tretjč Prešernovo nagrado za sliko »Avioportret s hčerko in otrok pri mizi z igračkami«, 1960 prejme jugoslovansko nacionalno nagrado Solomona R. Guggenheima; 1955. leta ga izvolijo za rektorja Akademije.

imeli zbiralec. Iz časa fevdalizma imamo dokaze, kako se je zbirateljstvo dopolnjevalo iz roda v rod, njihove privatne zbirke so iz roda v rod bolj rafinirane.

Spominjam se, kako sem umetniku rekel: ko smo v avli občinske skupščine priredili razstavo likovnikov Rožne doline, ste prispevali platna, ki nikakor niso bila tradicionalistična (Kmetica I, Kmetica II). Spominjam se čarovnije, ko smo snemali platna in je razstavni prostor otemnel in postal pust, kar so morali priznati tudi nekateri, ki jim slike prej niso kdove kako ugajale. Ali lahko zaupate misel, kako se porodi taka barvna čarovnija?

Največji čudež se mi zdi, da je komu moja slika všeč. Stalno imam pomislek — delaš za nekaj ljudi, ki so do te stopnje prispeli. Razveseli se, ko srečaš ljudi, ki se ne ukvarjajo z likovno umetnostjo, pa imajo zelo dobro razvito moč percepcije.

Na slikah, ki ste jih omenili, so neka temeljna zapazanja, vse odvečno je odvrženo in ostane suha kost, barva, papir in svetlina bi bili pa meso. In še reče: to bo pa težko prevesti v poljudno formo. To je barvna radiacija, žarčenje... potem sem napravil še en korak naprej, da sem barvitost popolnoma negiral.

Na moji spominski sliki sta se umetnici živahno oglasili in komentirali slikarjeve besede. Tretja žena, ki nas je ponosno opazovala iz starinskega črnega okvira, njena topla bela polt je prosevala skozi dragocen in črn čipkast šal — pa se je v svoji večnosti tiho muzala. »Barvitost ali pisanost sta dve različni stvari,« je rekla Lucija Stupica. Opozorili so me, da so različni beli predmeti na

mizi različnih belin »ta se na primer dogaja v plavi«.

Ko sem barvo reduciral na belino, je prišlo do bele slike. Zavedal sem se, da je to mejna situacija, saj sem se odrekel barve. Barva se je izselila, slika je postala siromašnejša in bolj ranljiva, zato sem moral vpeljati neko novo slikarsko vrednost. Uporabil sem relief. Zdaj ni več površina gladka, ampak izstopa. V to belino sem naselil konkretno iztrošeno materijo: tekstil, steklo, srebro. Ko se je na beli sliki znašel na primer drobci zrcala, je slika dobila svojstveno likovno vrednost in globino. To pa je sprememba likovne vsebine. Konkretna materija, ki so jo slikarji vpeljali v slikarstvo, je težnja k skrajnemu realizmu. Ko ti predmeti pridejo v kontekst slike, dobijo novo vrednost, ki ni ikonografska, ampak je pikturalnega značaja. In taka kot je, postane tolmač novih vsebin.

Vse odvečno je odvrženo in ostane suha kost — kako preprosto je umetnik razložil moderno umetnost. Tudi poezija zavrača vse odvečno in se vrača k zgolj besedi. Umetnik teži k temu, da bi bil v soglasju s svojim časom; čeprav sem bil sam dolgo obrnjen v zgodovino, v to, kar je že bilo ustvarjenega.

Dr. Luc Menaše se spominja, kako je Oton Župančič potožil nad slikarjem, ko je delal njegov portret. »Ta človek se mi hoče prežreti do kosti« in rezultat njegovega dela je bil portret umirajočega starca, ki se kot njegove trepetajoče roke »tudi sam pred našimi očmi razblinja v nič« — videz ne videza in predirljivo opazovanje

tega, kar se dogaja za zaveso.

»Svoje slike sem tudi uničeval, velikokrat pa se je izkazalo, da je bilo škoda.« »Nekaj sem jih rešila,« se blago nasmehne Marlenka Stupica. »Sliko ni bil zadovoljen, pa jo je na novo grundiral.« »Platno je drago, reče slikar, šele ko sem postal redni profesor, mi ni bilo treba slik več uničevati.«

In vendar ste bili nenavadno srečen umetnik, niste doživljali negativnih kritik, pravzaprav se vam ni bilo treba boriti.

Van Gogh se je res moral boriti za svoj izraz, ampak imel je bogatega brata, ki ga je podpiral, imel je platno in dobre barve, imel je prijatelje. Cezanne je bil rentnik. Imela sta sredstva, da sta se borila, čeprav so ju dajali v nič. Imela sta zaslombo, svoj krog. Umetnik mora pošteno delati in se pošteno truditi. Mora pa tudi doživeti aplavz.

Listam po katalogu, ki mi ga je posodil slikar, ko je izbral za Našo komuno sliko Deklica s pahljačo iz leta 1955. Srečni Comte de Gruenne iz Bruxellesa ima res prefinjen okus. Noč in dan lahko biva v dobrem žarenju teh barv. Jaz pa bom za bralce zalistala še malo v katalog: izbrala bom kroge kot klekljane bele čipke iz nevestine dote, kroge kot nevestin venček in venec, bele kroge kot kolesca v čas, ki prikliče nevesto z enim pogledom zaupljivo vanj obrnjeno, z drugim v prazno obstrmelno, krog kot ženski trehuh kot suha prst kot grob (iz leta 1916?).

»Ni bil moj profesor,« je rekel kipar Lapajne, »ampak enkrat je bil pri meni. Zelo sem ponosen na to, da me je obiskal.«

JASNA TAUFER

— Ob osrednji proslavi 100-letnice rojstva Emila Adamiča so na Dobrovi odkrili spominsko ploščo. Ob tej priložnosti je bil v osnovni šoli koncert zbora, ki se imenuje po tem slovenskem skladatelju. Pokrovitelj je bila delovna organizacija Kompas.

OB 100-LETNICI ROJSTVA EMILA ADAMIČA

Glasbeno nadarjenost je podedoval Emil po dedu učitelju in očetu, učitelju in skladatelju — samouku. Tudi Emilov brat Viktor je kazal smisel za umetnost. Še kot otroka sta se oba učila violino, klavir in orgle, oba sta bila dobra risarja in slikarja. Viktor je postal skladatelj — amater in upoštevan basist, njegove glasbene ustvarjalne sposobnosti pa so zbledele spričo bratove izrazite nadarjenosti.

Iz Dobrove pri Ljubljani, kjer je bil Emil rojen kot četrti otrok dne 25. decembra 1877, se je družina preselila po dobrem letu v Ljubljano. Tu se je vpisal v Solo Glasbene Matice. Za petje v zboru ga je navdušil Matej Hubad. Rad je igral tudi orgle, meh pa mu je poganjal bodoči pesnik Josip Murn. Iz gimnazije je predsedal na učiteljski, ker mu študij na gimnaziji ni izpolnil želje po glasbenem izobraževanju. Na učiteljski, ki je bilo še v tistem času šola umetnosti, so ga kaj kmalu izbrali za zborovodjo, zunaj šole pa obrtniški vajenci in pomočniki za vodjo tamburaškega orkestra.

Po maturi na učiteljski je služboval v Zasavju in Kamniku in navduševal mladino za petje v zborih. Obenem je rad telovadil kot član zagorskega Sokola.

Prvi skladbi (Zapuščena in Lipa) je strahoma poslal v objavo dr. Gojmiru Kreku, uredniku glasbene revije Novi akordi, bodočemu mentorju, ki mu je z nasveti vedno rad pomagal in redno objavljal njegove skladbe.

Svoje skladateljske in organizacijske sposobnosti je še v večji meri razvil v Kamniku, kjer je vodil Liro, prvo pevsko društvo na Slovenskem in orkester Narodne čitalnice. Tu se je tudi oženil s Hano, hčerko gostilničarja Kebra. Za poročno potovanje sta si izbrala Trst, kjer so pevci že poznali njegove skladbe in jih z zborom Zarja tudi izvajali. Kamniška leta so bila za skladatelja najplodnejša. Tu je komponiral poleg zborov tudi samospeve, skladbe za klavir in violino. Adamičevo ime je postalo v slovenskem kulturnem prostoru vse bolj znano. Ko je bil na lastno željo prestavljen v Trst, se je tam vpisal na konservatorij in skrbel za pevske zборе tudi v najbolj oddaljenih vaseh. Takrat je nastal Vasovalec, pesem, ki jo zbori še danes radi pojo. Vpoklic k vojakom mu je preprečil nadaljnje delo in izobraževanje. Vojno ujetništvo je preživel v Turkestanu. Leta 1917 mu je mlada sovjetska oblast po zmagoviti oktobrski revoluciji omogočila svobodno gibanje in delo. Vodil je zборе, nabiral ljudske melodije in komponiral. Iz tega časa so znane Tri turkestarske ljubavne pesmi in Tatarska suita. V Taškentu je postal direktor dveh konservatorijev in soupravnik opere. Kljub vabljenim možnostim strokovnega udejstvovanja in visokemu glasbenemu položaju, ki ga je dosegel, ga je premagalo domotožje. Ob vrnitvi v domovino so mu pripravili prijatelji v Ljubljani prisrčen sprejem. Ponovno se je vključil v kulturno prosvetno delo, več let je poučeval na državnem učiteljski, ustanovil je Učiteljski pevski zbor, ki je dobil leta 1936 njegovo ime, pisal je strokovne članke v časnike in revije, sam je urejal glasbeno revijo Nova muzika, a največ je komponiral. Zopet zборе, skladbe za mladino (bil je soustanovitelj Trboveljskega slavčka), glasbo k mladinskim igriscam, samospeve, instrumentalno in orkestralno glasbo.

Adamič slovi kot zborovski skladatelj in skladatelj s tedanske zbere. V resnici ima največ skladb s tega področja. Toda nič manj pomembna in tehtna so njegova orkestralna dela. Poleg ostalih sta uspešni dve suiti Iz moje mladosti in Ljubljanski akvareli. Suito za veliki orkester Iz moje mladosti je napisal na Župančičevo besedilo in jo posvetil materi. Iskrena glasba in smiselno zasnovana instrumentacija odlično pojasnujeta besedilo. Ljubljanski akvareli za godalni orkester opisujejo v šestih stavkih prebujajočo se naravo (Na Rožniku), čolnarjenje (barcarola Tivolski ribnik), mistično razpoloženje (V cerkvi sv. Florjana), prived nekdanje (Pri sv. Krištofu) in zabavišče, kjer skladatelj veselo nazdravlja svojim prijateljem (V

Emil Adamič

Zvezdi). Podobne skladbe s tako uspešno programsko zasnovano so izjemne tudi v svetovni glasbeni literaturi. Adamič se je oprl pri svojem plodnem (nad 1300 del) ustvarjanju na ljudsko izročilo in se je povzpел iz skromnega čitalniškega vzdušja v sam vrh slovenske glasbene Moderne. Posebej je študiral v svojem času sodobne glasbene smeri (impresionizem, ekspresionizem) in vnašal v svoja — zlasti novejša zborovska dela — zapletene harmonske in kontrapunktične izsledke. Ti zahtevajo od izvajalcev dobršno mero pevske tehnike in intonančne spretnosti. Težkim in zapletenim ritmičnim, intervalnim in harmonskim spletom so zato kos le dobro izurjeni pevski zbori.

Slovenska glasbena muzikologija uvršča Emila Adamiča skupaj z Antonom Lajovcem in Ristom Savinom med skladatelje, ki so približali slovensko glasbeno ustvarjalnost evropskim kriterijem in dosežkom.

Občanom Viča je Emil Adamič, ki je za svoje skladateljsko delo dobil številna priznanja, še posebno drag. Stanoval je v Trnovem in si tam postavil svojo hišo. Vsak dan je negoval vrt in rože, ki jih je imel tako rad. Umrl je v ljubljanski bolnišnici 6. decembra 1936.

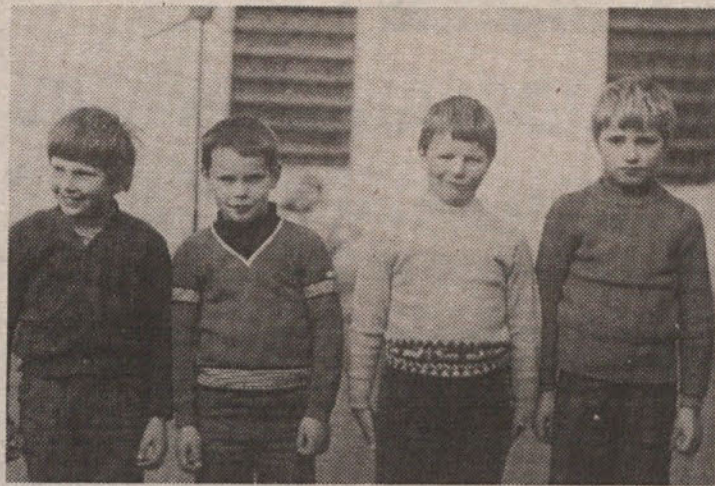
CVETKO BUDKOVIČ

Deklica s pahljačo, olje 1955

Domen Agnič, Nataša Topole, Irena Pirnat in Tomi Avguštin

Borut Gradišar, Metod Vesel, Iztok Šifrer in Marjan Martinc

Roman Sajovec in Marinka Sebanec

DOBRODOŠEL DEDEK MRAZ

ALI BODO ŽELJE NAJMLAJŠIH URESNIČENE?

Novoletni prazniki pomenijo najmlajšim svojevrsten čar in z njim povezano zimsko veselje na snegu in ledu. Posebej razveseljiv in pričakovan je prihod dedka Mraza, ko se marsikomu izpolni skrite želje, ki jih je zaupal le bradatemu dedku. Kaj si želijo za dedka Mraza in kako se veselijo Novega leta so nam povedali najmlajši iz vrta in osnovne šole na Lavrici.

Domen Agnič: »Veselim se dedka Mraza, ker mi bo prinesel električni vlak. Za Novo leto bom v vrtcu pomagal okrasiti novoletno jelko.«

Nataša Topole: »Veselim se prihoda dedka Mraza, ker mi bo prinesel sladkarije. Doma in v vrtcu bom pomagala obešati na novoletno jelko bonbone in okraske. Želim si snega, da se bom lahko smučala in sankala.«

Tomi Avguštin: »Pisal bom dedku Mrazu, da mi bo prinesel lego kocke. Pomagal bom očku in mami pri okraševanju novoletne jelke. Veselim se snega, ker se lahko sankam.«

Borut Gradišar: »Želim si, da bi mi dedek Mraz prinesel električni vlak in lego kocke. Veselim se, ko bomo v šoli in doma pripravljali novoletno jelko. Komaj čakam, da bo sneg, ker rad smučam in se sankam.«

Metod Vesel: »Pisal bom dedku Mrazu, da mi bo prinesel električni vlak in lego kocke. Pomagal bom pri okraševanju novoletne jelke doma in v šoli, nanjo bomo obesili kekse, bonbone, okraske in lučke.«

Iztok Šifrer: »Dedek Mraz sta očka in mami. Dobil bom električni vlak in druge igrače. Okrasil bom novoletno jelko doma in v šoli. Nanjo bom s solci obesil bonbone, okraske in lučke. Če je sneg, se rad smučam in sankam.«

Marjan Martinc: »Dedek Mraz me bo obdaroval z dirkalnimi avtomobilčki in prago po kateri bodo vozili. Postavili bomo novoletno jelko, na katero bomo obesili lučke, okraske in bonbone. Ko bo dedek Mraz odšel bom zaezel z jelke obirati bonbone.«

Roman Sajovec: »Želim si, da bi mi dedek Mraz prinesel lego kocke in električni vlak. Pomagal bom postaviti in okrasiti jelko z bonboni, okraski in lučkami. Snega sem vesel, zato ker delam pred hišo sneženega moža.«

Marinka Sebanec: »Dedek Mraz mi bo prinesel raznobarne flomastre in zvezek brez črt za risanje. Pomagala bom okraševati novoletno jelko z bonboni, okraski, lučkami in kekci. Če bo sneg, se bom tudi sankala.«

FRANCE PREŠEREN

DEDEK MRAZ V LJUBLJANI

Odbor za novoletne prireditve pri MK SZDL je po več sejah dokončno oblikoval program novoletnih prireditev z naslednjimi osnovnimi izhodišči:

— program je namenjen za otroke v starosti od 3 — 10 let, s katerim moramo bogatiti čas menjave leta in doživljanja, ki ga pričakujejo najmlajši;

— organizacija prireditev mora biti kar najbolj odgovorna in strokovno vodena s tem, da se konkretno opredelijo posamezne naloge izvajalcev oziroma nosilcev organizacije;

— prireditve za otroke z nastopom dedka Mraza in temu ustrezni kulturni program potekajo v krajevnih skupnostih, v organizaciji začasnih odborov za novoletne prireditve pri krajevni konferenci SZDL;

— centralna prireditev, ki naj bo namenjena vsem otrokom in s tem tudi starejšim, se izvaja v Ljubljani v času od 15. decembra 1977 do 5. januarja 1978;

— stroški za izvedbo programa (za centralno prireditev) se naj gibljejo le v okviru razpoložljivih finančnih sredstev;

— dosledno se naj uveljavi že sprejeto stališče mestne konference SZDL o prireditvah za otroke v organizacijah združenega dela in sicer v

tem, da so organizacije združenega dela vključene v programe prireditev krajevnih skupnosti;

— za okrasitev Ljubljane naj se zadolžijo vse organizacije združenega dela (trgovine, obrti in drugi) v stilu, ki bo ustrezen praznovanju.

Novoletna prireditev kot centralna prireditev bo potekala na dveh krajih:

a) sprevid dedka Mraza z določenim spremstvom,

b) zabavni program z Luna-parkom, s stojnicami in s predvajanjem filmov na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani.

Sprevid dedka Mraza bo umaknjen v stari del Ljubljane (promet, varnost, možnost ozvočenja, okrasitve itd.) in bi potekal na naslednji trasi: Križanke — Napoleonov trg — Čevljarški most — Mestni trg, povratek Mestni trg — Čevljarški most — Novi trg — Vegova ulica — Trg osvoboditve. Na Trgu osvoboditve nastop dedka Mraza in amaterskih skupin s kulturnim programom in godbo na pihala. V sprevidu sodeluje približno 80 oseb, ki naj ponarjajo poleg dedka Mraza še mitološke osebnosti (Martin Krpan, Brdavs, Erazem in potepuh, Kekčeva družina, Kralj Matjaž z Alenčico, Krjavelj, Pika Nogavička, Rdeča Kapica itd.). Trasa sprevida bo ozvočena in okrašena v posebni izvedbi razsvetljave poleg zastave mesta Ljubljane.

Zabavni program na Gospodarskem razstavišču bo v organizaciji Centroturista izvajal podjetnik iz Italije z Luna-parkom. V okolici Luna-parka bodo posebej v ta namen postavljene stojnice trgovskih organizacij. V hali Gospodarskega razstavišča bodo trikrat dnevno predvajani otroški filmi z brezplačnim vstopom. Pred Gospodarskim razstaviščem bo Titova cesta še posebej okrašena v izvedbi izvajalca zabavnega programa Centroturista in Gospodarskega razstavišča.

V kulturni program je neposredno vključeno Lutkovno gledališče, ki ima sicer vse svoje predstave že vnaprej razprodane. Kulturne hiše v Ljubljani, kot so Drama, Opera, Mestno gledališče, Šentjakobsko gledališče in druge profesionalne tovrstne institucije so zelo skromno

udeležene v tem obdobju s programi za najmlajše. Šentjakobsko gledališče bo imelo eno predstavo, Opera bo ponovila že pripravljeni program iz prejšnjega leta s Sneguljčico. Posebej se je vključila še Vzgojiteljska šola, ki ima štiri skupine, ki bodo uprizorile svoje predstave po vzgojnovarstvenih organizacijah in krajevnih skupnostih.

Upajmo, da bo tak program, glede na to, da odbor razpolaga z minimalnimi sredstvi, zadovoljil odrasle, predvsem pa najmlajše, ki jim je — konec koncev — tudi namenjen.

70 LET PARTIZANA TRNOVO

Izvršni odbor TVD Partizan Trnovo vsem izraža najboljše želje za zdravo, srečno in uspešno polno Novo leto 1978!

Ob tej priložnosti vas seznanjamo, da bomo praznovali v prihodnjem letu pomembno obletnico telesnovzgojnega delovanja na tem južnem predelu našega mesta.

Ob tem pomembnem jubileju se bodo tekom prihodnjega leta izvršile naslednje prireditve in srečanja: slavnostni občni zbor, razstava slik in društvenih obeležij društvena telovadna akademija, društveni izlet v Kumrovec ter izvedbe turnirjev v streljanju, košarki in balinanju.

Vljudno vas vabimo, da se tudi vi udeležite oziroma vključite v te naše skupne društvene proslave. Pridružite se našim oddelkom pri redni vadbi. Ob pestri izbiri načinov splošne rekreacije se boste prijetno razvedrili, obenem pa boste deležni sedanjemu načinu življenja tako potrebnih koristi načrtne telesne vzgoje.

PARTIZAN TRNOVO
Izvršni odbor

VELIKO URESNIČLJIVIH ŽELJA

Ko se prijavljamo za smučarski tečaj, občinsko tekmovanje, si izposodimo tekaško opremo, ali pa potrebujemo strokovno pomoč pri izpeljavi šolskega tekmovanja, nas pot zanese na Trg MDB 14. V tem poslopiju deluje in razvija športno rekreativno dejavnost v občinskem merilu TKS in ZTKO.

V majhni, z omarami in mizami prenapolnjeni sobi si obiskovalec le s težavo poišče prostor, da bo stoji in kar se da hitro uspel opravi tisto, zaradi česar je prišel. Le redko si obiskovalci ne podajajo kljuge iz roke v roke, saj je delo pri vodenju športne aktivnosti v občini tako, da zahteva veliko dogovarjanja, sodelovanja in neprestanega gibanja.

V takem prostoru, kjer se obiskovalci in zaposleni pogovarjajo drug čez drugega, si s svojim strokovnim delom služijo vsakdanji kruh Zalka, Polde in Toni. V kratkem pa se jim bo pridružil tudi novi sekretar TKS, brez katerega so že drugi mesec.

Čeprav jih večina športnikov že dobro pozna in z njimi redno sodeluje, se ob koncu leta spomnimo tudi njih in še posebej prisluslno njihovim željam v prihodnjem letu.

ZALKA MALGAJ, administratorka TKS: »Delo, ki je tesno povezano s športom, me veseli predvsem zato, ker sem že od mladih nog čutila veselje do telesnega gibanja. K temu sta veliko pripomogla starejša brata, ki sta se neprestano pogovarjala in se ukvarjala z nogometom. Tako mi je veselje do športa ostalo in lahko rečem, da redno spremljam športna dogajanja posebej pa še nogomet.«

Poleti pogosto plavam, pozimi pa nabiram znanje pri smučanju. Nekoliko težav mi delajo pluzni zavoji, ker me v takem položaju boli noga.

Vsekakor pa težko čakam prihod novega sekretarja TKS, kajti delo trenutno zaostaja in trpi. Trenutno stanje po svojih močeh rešujemo s sodelavci kakor najbolje znamo, vendar to delo zahteva celega človeka. V iztekajočem letu sem v večini primerov dobro opravila zastavljene naloge, vešah pa je seveda tudi kaj nagajalo. V naslednjem koledarskem letu imam več

osebnih želja, predvsem pa uspešno nadaljevati začeto dopolnilno šolanje.«

TONI SIGMUND, strokovni sodelavec za rekreacijo pri ZTKO: »Vsekakor mi bo leto 77 ostalo dolgo v spominu. Predvsem so se mi izpolnile nekatere osebne želje, ki mi dajejo novih moči za v bodoče. Po službeni plati pa nisem povsem zadovoljen. Zastavljenih načrtov nisem v popolnosti uspel izvršiti. Pri delu me je predvsem ovirala organizacija centralne prireditve ob počastitvi dneva mladosti na ŠP Svoboda. Tako sem s svojim rednim delom nekoliko zaostal in nisem uspel zamujenega popolnoma nadoknaditi. Predvsem pričakujem v prihajajočem letu večjo popularizacijo športa v izven mestnih področjih naše občine in večje sodelovanje žena pri rekreaciji. Seveda pa te naloge niso odvisne samo od mene, temveč pričakujem večjo aktivnost vseh članov športnih društev. Vsem pa v letu 78 želim veliko sreče in obilo športnih uspehov.«

POLDE KOVAČ, sekretar ZTKO: »Kljub temu, da naju s Tonijem porabijo za vse in sva pogosto vse kaj drugega kot strokovna sodelavca, me delo zadovoljuje. Predvsem mi daje novih moči dejstvo, da se stvari normalizirajo tudi v naši občini.

Narad govorim o zasebnem življenju predvsem zato, ker družino in delo v službi ostro ločim. Zato bi za leto 78 navedel nekaj želja, ki so predvsem službene narave. Za uspešnejše delo potrebujemo predvsem nove prostore, kajti delo v takem vzdušju je pogosto oteženo. Potrebujemo bi tudi administrativno moč, ki nam je pred kratkim pomagala, potem pa svoje mesto pustila prazno.

Zaživela naj bi športna značka prve stopnje, prebrodile naj bi se organizacijske težave ter zaživela naj bi povezanost med šolo, športnimi društvi in KS. Navedel sem le nekaj želja, za katere sem prepričan, da so uresničljive. Potrebno pa bo vložiti veliko truda in življenjskih moči. Za to pa je potrebno dobro zdravje, katerega želim v obilici vsem občanom.«

Zalka Malgaj

Toni Sigmund

Polde Kovač

FRANCE PREŠEREN

NARAVA IN ČLOVEK

Na Barju so letos že drugi pripravili razstavo pod geslom »narava, zdravje, lepota«, na kateri so sodelovali: lovska družina Rakovnik in nekateri lovci iz lovske družine Barje. Lovci so prikazali svoje trofeje, način gojenja divjadi in ohranjanja zdravega okolja.

ZIMSKA NOČ

Komaj je ledena luna legla spat, sta pred hišo dva snežaka vstala. Nista se umila in ne počesala, le klobuke sta na glavo posadila — in že spet roke pod bele srajce sta tiščala. Noge v prhek sneg sta zagodila in za »Dobro jutro« brž sosede opravljala.

Ta ima klobuk iz škatle, drugemu kos opeke ustnice krivi in tisti visoki, kdo bi mislil, dve zmrlji grudi zemlje za oči! Kje so časi, ko smo vsi stare, črne piskre na debele glave dali, v rokah metle sirkove držali, za oči nam črno oglje je žarelo, za nosove je korenje rdelo... Kje so časi, ko so v usta nam iz repe zdrave zobe zasadili! Zdaj proteže iz glavnikov kažejo, kako zobje so naši gnili.

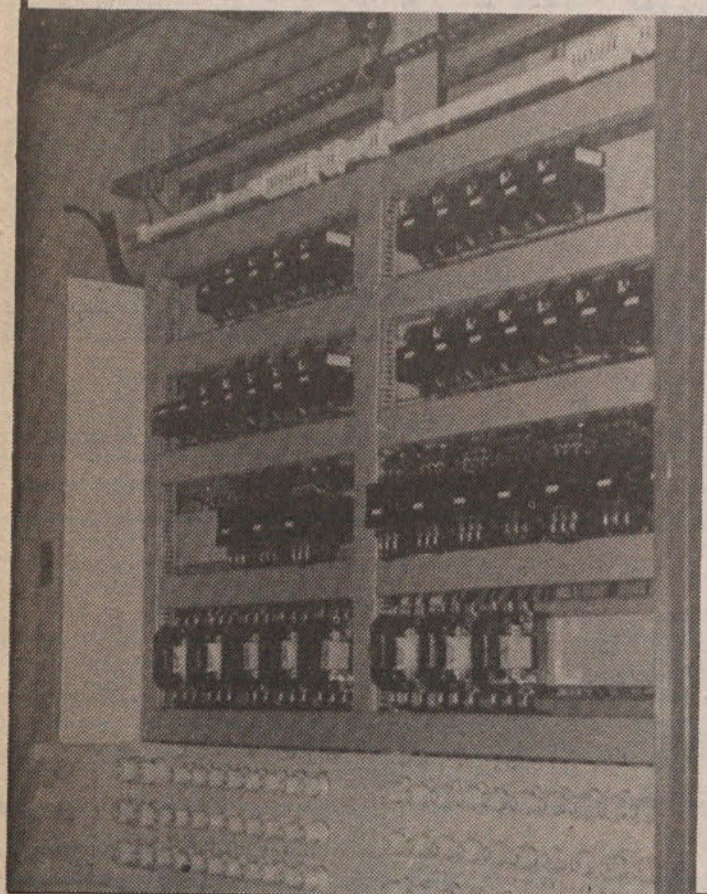
Kje so časi... sta tožila. Luna davno je poslednji sij ugasnila. Na zelenomodrem nebu se je zarja naznanila. Ah, takšen kakor nekdanj je ostal le ta rumeni sončni strah!

NEŽA MAURER

JUGOSLAVIJA

ELEKTROMONTAŽA p. o.
elektromontažno in projektivno podjetje
61000 LJUBLJANA, TRŽAŠKA CESTA 126
Telefon h. c. 61-441, 62-968, direktor 61-622

Projektiramo in izvajamo električne instalacije jakega in šibkega toka ter strel vodne napeljave v stanovanjskih, industrijskih, hotelskih in poslovnih objektih, naprave za avtomatsko odkrivanje in javljanje požara. Izdelujemo in opremljamo električne razdelilce vseh vrst, razdelilne omare, baterije, komandne omare in pulte, industrijsko avtomatiko, ključavničarske izdelke — vsi izdelki so lakirani v lastni lakirnici.

*Vsem našim
poslovnim prijateljem
in bralcem Naše komune
želimo
srečno in uspeha polno
novo leto 1978
in se priporočamo za nadaljnje
uspešno sodelovanje*

TOVIL

SLOVENSKE ŽELEZARNE

TOVARNA VIJAKOV
LJUBLJANA
JUGOSLAVIJA

*Vsem poslovnim sodelavcem
in bralcem Naše komune
želimo v letu 1978 obilo
uspehov pri njihovem delu
in prizadevanjih*

o. sub. o.

TOBAČNA
TOVARNA
LJUBLJANA

LJUBLJANA, Tobačna ulica 5

*Vsem poslovnim sodelavcem
in viškim občanom želimo veliko uspehov
v novem letu 1978.*

TTL

TOZD Proizvodnja cigaret, TOZD Tobak prodaja na debelo in drobno, TOZD Prodaja, OOUR Duvan, Čačak, OOUR Bosanac obrada duvana, OOUR Senta obrada duvana, TOZD Torbica usnjena galanterija, TOZD Epid-paralele in skupne službe.

VSEM PROIZVAJALCEM IN OBČANOM NAŠE OBČINE
ŽELIMO SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO
1978

KIG

KOVINSKA
INDUSTRIJA
IG

NAŠA KOMUNA — GLASILO OK SZDL LJUBLJANA
VIČ-RUDNIK — UREJATA
IZDAJATELJSKI SVET
(predsednik FRANC MALOVRH) IN UREDNIŠKI
ODBOR — ing. JANEZ ČE-
MAŽAR, MILOVAN DIMI-
TRIČ, JANJA DOMITROVIČ
(glavna in odgovorna uredni-
ca), ing. ALOJZ HABJAN —
JANEZ JAGODIČ, PETER
DURJAVA, IVO ZALAR —
Tehnični urednik IVAN
ŽITKO — UREDNIŠTVO
NAŠE KOMUNE — LJUB-
LJANA, TRG MDB 7 — TE-
LEFON 23-381, int. 26 ali
20-728 — Tekoči račun SDK:
50103-678-51173 — Roko-
pisov in fotografij ne vračamo
— Tisk Tiskarna Ljudska pra-
vica — Ljubljana — GLASILO
DOBIJO VSA GOSPO-
DINSTVA V OBČINI BREZ-
PLAČNO — GLASILO NAŠA
KOMUNA IZHAJA ME-
SEČNO V NAKLADI 26.000
IZVODOV

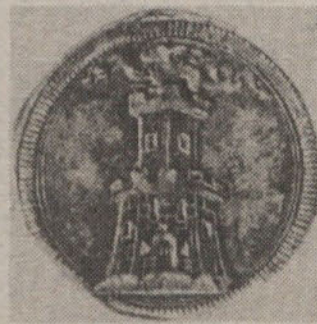
proizvodno in trgovsko podjetje

61000 Ljubljana
Mivka 25
telefon: 21-712, 25-583
žiro račun: 50101-601-15650

Izdelujemo žensko modno obutev
ter moško in žensko zaščitno obu-
tev, ki jo lahko naročite pisмено ali
telefonsko na naš naslov. Naše iz-
delke lahko nabavite tudi v naših
trgovinah, pa tudi v drugih proda-
jalnah obutve v vseh večjih sloven-
skih mestih.

*Ob novem letu 1978 želimo vsem našim kupcem in poslovnim
partnerjem veliko uspehov.*

Komunalno podjetje
Ljubljana

TOZD Komunalne gradnje

DELAVCI KOMUNALNEGA PODJETJA LJUBLJANA, TOZD
»KOMUNALNE GRADNJE«
ŽELJO VSEM POSLOVNIM PARTNERJEM IN ZNANCIEM USPEŠNO
POSLOVANJE V LETU 1978 IN SI ŽELIJO ŠE NADALJNJEGA
PLODNEGA SODELOVANJA.

KOMUNALNO PODJETJE LJUBLJANA
TOZD »KOMUNALNE GRADNJE«
LJUBLJANA, Tomažičeva 10